

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE INWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

mei 2010 | jaargang 14 | #05

Stilstaan of verkeersknoep ontwarren

**‘Vaak moet je
snel beslissen’**

Kinderurgentearts
Gerlant Van Berlaer

**Grote nood aan
sociale huurwoningen**

**Scherpe verhoging
huurprijzen in
sociale huisvesting**

+ AGENDA

Patrick Ouchène

**Wanneer rockabilly
rockarabbilly wordt**

i

Tom Serkeyn is journalist bij Ring-tv en violist bij de Vilvoordse muziekgroep Zakdoek. Hij is geboren in Brussel en woont in Peutie. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Fatima Ualgasi, Joris Hintjens, en Dirk Volckaerts de column *mijn gedacht*.

Platte band

Het is alweer bijna twee maanden geleden dat de tv-zender waarvoor ik werk 15 kaarsjes mocht uitblazen. Leuke *jubilé* hebben we gehad bij Ring-tv. Een stevige receptie, een boel voornaam volk uit de regio. Maar voor de kuren knalden, werd de boel opgeleukt met een heus panelgesprek, een vinnig en diepgaand debat. Enkele notoire inwoners van medialand mochten komen vertellen hoe dat nu precies zit met die regionale zender, wat we moeten doen en wat we niet mogen doen, wat 'de Ring-tv-kijker' van ons verwacht en wat niet. Hartverwarmende woorden, volle glazen, warme en koude hap, kortom een puik feestje.

Maar luttele uren en ettelijke dafalgans later was het weer *werkendag*. Het panelgesprek was nog slechts een vage herinnering. Terug de boer op dus, net zoals we dat de voorbij 15 jaar elke dag hebben gedaan. Het veld in, soms letterlijk, van Akrenbos tot Zemst-Laar, van Asse-ter-Heide tot Zuuu, van Halle tot Vilvoorde. Halle-Vilvoorde, 35 gemeenten rond Brussel, die samen een bestuurlijk arrondissement vormen. Dat is ons werkterrein, onze speeltuin, de vruchtbare akker waarop we dagelijks een vrachtwagen vol streekgebonden nieuws oogsten.

Maar wat is Halle-Vilvoorde nu eigenlijk meer dan die lap Vlaams-Brabant van 942,93 vierkante kilometer met Brussel er middenin? Een heimat om te bezingen, een vaderland om voor te sneuvelen? Hoe zit het met ons gevoel van samenhang? Wat hebben de witloofboer uit Nederokkerzeel en de geuzesteker uit Gooik gemeen buiten een afkeer van vliegtuiglawaai en files? Wat delen de druiventeler uit Overijse en de kippenkweker uit Merchtem behalve hun ergernis over dure grondprijzen en wegwerkzaamheden? Neem het van mij aan, de zoektocht naar *dé* Ring-tv-kijker is boeiend, vaak verrassend maar moeilijk.

Van de 35 gemeenten van Halle-Vilvoorde zijn er slechts twee die niet grenzen aan een andere provincie, gewest of arrondissement: Lennik en Meise. Alleen al daardoor draait de Vlaamse Halle-Vilvoordenaar zijn neus veelal in de richting van Mechelen, Leuven, Aalst, Ninove of Dendermonde. Zijn achterwerk keert hij het liefst naar Brussel. De Franstalige inwoner van Halle-Vilvoorde leeft dan weer in de rotsvaste overtuiging dat hij in het voortuintje van de hoofdstad woont, met die vervelende bijkomstigheid dat hij verondersteld wordt ook af en toe een beetje Nederlands te spreken. En dan heb je nog al die andere, meestal bemiddelde Halle-Vilvoordenaars uit alle hoeken van Europa die het worst kan wezen waar ze wonen, als het maar in een grote villa is, in een rustige, nette buurt op enkele steenworpen van hun kantoren in Brussel.

U maakt er een karikatuur van mijnheer! Natuurlijk is dit beeld overtrokken. Uiteraard wonen hier anderstaligen met respect voor onze regio en niet elke Vlaamse inwoner van Halle-Vilvoorde ziet Brussel als een bedreiging. Maar desondanks heb ik vaak het gevoel dat er weinig is dat ons bindt.

Gelukkig is er BHV, het kies- en gerechtelijk arrondissement dat maar niet gesplitst geraakt. Dat heikele dossier scheidt een band tussen de Halle-Vilvoordenaars. Of beter een hele bandencentrale: een band tussen de voorstanders van de splitsing, een band tussen de tegenstanders ervan en een band tussen al diegenen die vinden dat er belangrijker problemen in de wereld zijn. Maar wat als de B er straks wordt uitgeflikkerd en alleen HV overblijft? Eventjes naar Jean-Luc bellen om te zeggen dat er geen haast bij is?

TEKST Tom Serkeyn ■ FOTO Filip Claessens

inhoud

13

AGENDA BINNENIN

Natuurfotograaf
Tom Linster toont
in een nieuwe
fototentoonstelling
over biodiversiteit
zijn *Koffers vol natuur*

25

10

22

23

04

Stilstaan of verkeers- knoop ontwarren

Onlangs klopten we het record van het aantal kilometers file in Vlaanderen. Een deel daarvan staat elke dag aan te schuiven in de Vlaamse Rand. De ministers van Mobiliteit zoeken sinds kort samen en over de gewestgrenzen heen naar oplossingen.

DE

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 176.000 exemplaren voor de inwoners van de Vlaamse Rand rond Brussel. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | **Realisatie** vzw 'de Rand' | **Hoofredactie** Geert Selleslach | **Eindredactie en coördinatie** Ingrid Laporte | **Vormgeving** Jansen & Janssen, Gent | **Fotografie** Filip Claessens en Kris Mouchaers | **Druk** A. De Cuyper-Robberecht, Zele | **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, tel 02-767 57 89, fax 02-767 57 86, e-mail randkrant@derand.be, website www.derand.be | **Verantwoordelijke uitgever** Jan de Bock, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | **Uit** in de Rand wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

12

Vluchten naar de vrijheid

Stany Moortgat uit Humbeek maakt in zijn boek *De weg naar de vrijheid* een nauwgezette reconstructie van de vluchtroute van de Canadese sergeant Harold DeMone. Die was in de Tweede Wereldoorlog neergestort in het Mechels Broek.

26

Grote nood aan sociale huurwoningen

Sociale verhuurkantoren zorgen ervoor dat woningen op de privé-markt betaalbaar worden voor mensen met een lager inkomen. Net als bij de sociale woningen is er in de Vlaamse Rand een grote nood aan dergelijke woningen.

EN

06 ■ vanassetotzaventem

24 ■ opstap

25 ■ huizentuinen

26 ■ natuurlijk

29 ■ restaurant

30 ■ beeldverhaal

32 ■ gemengdegevoelens

Een tunnel onder het Zoniënwoud? Een tweede ring rond Brussel? Een verbreding van de bestaande ring? Nieuwe tramlijnen? Meer op de fiets? Vragen die dringend een antwoord moeten krijgen, wil het verkeer in de Rand rond Brussel binnenkort niet compleet stilstaan. De ministers van Mobiliteit zoeken sinds kort samen en over de gewestgrenzen heen naar oplossingen.

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

Vlaanderen en Brussel starten dialoog over interregionale mobiliteit

Stilstaan of verkeersknoop ont

Onlangs klopten we het record van het aantal kilometers file in Vlaanderen. Een deel daarvan staat elke dag aan te schuiven in de Vlaamse Rand. Op de grote ring rond Brussel, maar ook steeds meer op de secundaire wegen. Het Gewestelijk Expresnet (GEN) zou soelaas moeten bieden, maar lijkt sterk op een processie van Echternach. De nieuwe buslijnen van De Lijn zijn een succes, maar onvoldoende. Kunnen we de verkeersknoop nog ontwarren of zullen we ermee moeten leren leven?

‘Er wordt pas aan een oplossing gewerkt als het probleem acuut wordt. Zover staan we vandaag. De ring is verzadigd en de Rand heeft de laatste jaren zwaar te lijden onder het sluipverkeer. Het Brussels probleem wordt nu ook een Vlaams probleem’, analyseert Jan Turf, beleidscoördinator van de Bond Beter Leefmilieu. Onze staatsstructuur maakt dat zowel de federale regering, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest als het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hierin betrokken partij zijn, wat een oplossing niet vergemakkelijkt.

Vlaams minister voor Mobiliteit Hilde Crevits (CD&V) en haar Brusselse collega Brigitte Grouwels (CD&V) doen alvast een poging om een en ander beter op elkaar af te stemmen. Ze startten dit voorjaar een vernieuwde samenwerking rond interregionale mobiliteit tussen beide gewesten. Werkgroepen bekijken hoe de Vlaamse en de Brusselse fietsnetwerken en het openbaar vervoer beter op elkaar kunnen aansluiten en hoe de ring gereorganiseerd kan worden. Daarnaast wordt er gewerkt aan een protocol over dynamisch verkeersmanagement, waarbij signalisatie op belangrijke invalswegen autobestuurders waarschuwt voor files op autosnelwegen en gewestwegen. Ook het vervoer te water, via het Zeekanaal Brussel-Schelde, wordt opnieuw onderzocht.

Fietsrendement

Elke dag pendelen 135.000 inwoners van de Vlaamse Rand naar hun werk in Brussel. De afstand die zij afleggen, ligt tussen 8 en 16 kilometer. Amper 1% legt dat traject met de fiets

af. De belangrijkste reden? Fietsers voelen zich onbeschermd in een omgeving waar nauwelijks fietspaden zijn. Een werkgroep met de Brusselse en de Vlaamse fietsmanagers zoekt naar een betere afstemming van de fietsroutenetwerken. ‘De kanaalroute over Halle, Brussel, Vilvoorde en Kapelle op den Bos is al goed uitgerust. Langs het zeekanaal tussen Antwerpen en Charleroi kan zowel op Vlaams als op Brussels grondgebied behoorlijk worden gefietst. Nu is het een kwestie van de *missing links* weg te werken’, zegt Philippe Van Stapel, woordvoerder van minister Grouwels. Jan Turf juicht het initiatief toe, maar wijst erop dat de ring voor de interregionale fietsers vandaag op verschillende plaatsen een onneembare hindernis is, bij gebrek aan bruggen of tunnels. Naast aparte rijbanen voor fietsers bepleit hij ook goede fietsstallingen aan knooppunten met het openbaar vervoer.

Tariefintegratie

Volgens Turf zitten er geen onoverbrugbare gaten in het openbaar vervoer tussen de

warren

hoofdstad en de Rand, maar de afstemming van rijen en aansluitingen kan beter. 'Wie de trein voor zijn neus ziet wegrijden, heeft er niet veel aan dat zijn bus voor het station stopt. Daar ligt het knelpunt.' Een werkgroep met de openbare vervoersmaatschappijen De Lijn en de MIVB moet het aanbod van het openbaar vervoer in de regio verder scherp stellen. Een volgende stap is de intensivering van de stuurgroep van het GEN, waar ook de Waalse vervoersmaatschappij TEC en de spoorwegmaatschappij NMBS in zeten. 'Zo'n samenwerking is een absolute voorwaarde tot slagen', zegt Kris Lauwers, adjunct directeur-generaal van de MIVB. 'Los van de gewesten moeten we een *communauté urbaine* oprichten, waarbij alle partners nadenken over oplossingen voor een zone tot 30 km rond de hoofdstad. Dat gebeurt in alle grote steden van de wereld. Waarom niet in en rond Brussel? De MIVB en De Lijn kunnen niet op eigen kracht initiatieven uitwerken als ze schatplichtig zijn aan ministers die enkel binnen hun eigen gewest werken', aldus Lauwers.

'De onvolmaaktheden in het interregionaal openbaar vervoer zijn te herleiden tot een gebrek aan gelijke tarieven', beweert Lauwers. 'Wie vandaag in Wemmel woont en in de Schumanwijk werkt, moet twee abonnementen nemen, één op De Lijn en één op de MIVB. Die situatie is onhoudbaar. Vlaanderen staat huiverachtig tegenover eenzelfde tariefstelsel omdat het gratis of zeer goedkoop busvervoer tot streefdoel heeft gesteld. Toch zullen we dit moeten oplossen om de interregionale samenwerking te deblokken.'

Het afzonderlijke tariefbeleid van De Lijn en de MIVB is ook de reden waarom het openbaar vervoer sommige lijnen dubbel bedient. 'De bussen van de Lijn volgen bijvoorbeeld het traject Wemmel-Bockstael-Rogier. Ze rijden letterlijk boven de metrolijn. Dat is knotsgek, maar ook begrijpelijk. De Lijn kan het niet maken zijn abonnees in Brussel op de metro te doen overstappen als die daar nog eens apart voor moeten betalen. We moeten tot een globaal tariefbeleid komen, ook met de federale regering en het Waals Gewest', zegt Lauwers. Vandaag gebeurt in Brussel 50% van de verplaatsingen tijdens de spitsuren met het openbaar vervoer. In het pendelverkeer tussen de Vlaamse Rand en Brussel is dat slechts 20%.

Tussen ring en Rand

Minister Hilde Crevits maakt binnenkort de besluiten bekend van de mobiliteitsstudie over de grote ring rond Brussel. Daarin wordt de haalbaarheid van drie scenario's nagegaan: de ring onveranderd laten, de ring in de omgeving van Zaventem verbreden (tussen de aansluitingen van de E19 en de E40) of de hele noordelijke ring verbreden (tussen de aansluitingen van de E40 in Groot-Bijgaarden en in Sint-Stevens-Woluwe). Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werkt mee aan de studie en Vlaanderen houdt rekening met de ruimtelijke ontwikkelingen en de projecten voor het openbaar vervoer die de hoofdstad tegen 2020 wil doorvoeren.

'De verbreding van de ring is een relatief begrip', legt Cybelle-Royce Buyck, woordvoester van minister Crevits uit. 'In de zomer van 2008 is een openbaar onderzoek gevoerd naar oplossingen voor de verkeersproblemen op de ring. Toen werd voorgesteld om een onderscheid te maken tussen lokaal en doorgaand verkeer. Om dat te realiseren is op sommige plekken een verbreding nodig, maar mits een kleine aanpassing kunnen evenzeer bestaande wegen en baanvakken benut worden.'

Half maart maakte de Vlaamse Regering plots gewag van een tweede grote ring – van Aalst over Mechelen naar Leuven – en een tunnel onder de hoofdstad en het Zoniënwoud als mogelijke alternatieven. 'De meeste alternatieven zijn allicht onhaalbaar', zegt Philippe Van Stapel van het kabinet Grouwels al bij voorbaat. Volgens Cybelle-Royce Buyck

van het kabinet Crevits worden de alternatieven serieus genomen. 'We willen er de volledige impact van bestuderen. Over de grote ring Aalst-Mechelen-Leuven moeten we in een simulatie bekijken of die de verkeersstroom op de huidige ring sterk zou wijzigen. Als dat niet het geval is, werken we die piste niet verder uit.'

Jan Turf van de Bond Beter Leefmilieu schiet een tunnel niet bij voorbaat af, maar verwacht er ook niet veel van. 'De ring verwerkt slechts 15 procent doorgaand verkeer, de rest moet in Brussel en omgeving zijn. Een tunnel zal zelfs internationaal verkeer aantrekken omdat het makkelijker wordt Brussel door te rijden.' Een grote ring van Aalst tot Leuven noemt Turf 'een waanidee'. In een dichtbevolkt Vlaanderen is er gewoon geen plek voor meer wegen die alleen maar meer verkeer aantrekken. Om die reden kant de Bond Beter Leefmilieu zich ook tegen een verbreding van de ring. 'Het is aantrekkelijk om op korte termijn de files op te lossen, maar na twee tot drie jaar zit die verbrede ring weer propvol.' Turf pleit voor een slimme kilometerheffing, een systeem dat registreert langs waar en wanneer een voertuig zich verplaatst, op basis waarvan de eigenaar extra betaalt. De bedoeling is dat de automobilist hierdoor zijn verplaatsingsgedrag aanpast. De idee van de kilometerheffing wordt in de mobiliteitsstudie van de ministers mee onderzocht.

DE Zum Stillstand kommen oder den Verkehrsknoten entwirren

Vor kurzem haben wir einen neuen Rekord bei der Anzahl Staukilometer in Flandern erreicht. Ein Teil dieser Riesenschlange steht jeden Tag im Vlaamse Rand. 'Es wird erst an einer Lösung gearbeitet, wenn das Problem akut wird. Soweit sind wir bislang gekommen. Der Ring rund um Brüssel ist saturiert, und der Rand hat in den letzten Jahren schwer unter dem Schleichverkehr zu leiden gehabt', sagt Jan Turf vom Bond Beter Leefmilieu. Unsere Staatsstruktur bringt mit sich, dass sowohl die föderale Regierung als auch die Flämische Region, die Wallonische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt dabei jeweils betroffene Partei sind, wodurch eine Lösung sicherlich nicht leichter gemacht wird. Die flämische Ministerin für Mobilität Hilde Crevits (CD&V) und ihre Brüsseler Kollegin Brigitte Grouwels (CD&V) unternehmen einstweilen einen Versuch, das eine oder andere aufeinander abzustimmen. Sie haben in diesem Frühjahr Arbeitsgruppen eingerichtet, um die interregionale Mobilität zwischen den beiden Regionen unter die Lupe zu nehmen. So soll für kurze Distanzen vermehrt das Fahrrad benutzt werden. Und müssen die Tarife der verschiedenen öffentlichen Verkehrsgesellschaften einander angepasst werden. Es müssen zudem Alternativen wie ein erweiterter großer Ring, eine Verbreiterung des aktuellen Rings und ein Tunnel unter dem Zoniënwald untersucht werden.

Tekst en uitleg op werfzeilen

HALLE. In Halle is een nieuwe fase van de restauratie van de Sint-Martinusbasiliek van start gegaan. Tijdens de zevende van de in totaal tien restauratiefasen wordt de gevel aan de Kardinaal Cardijnstraat aangepakt. 'Net zoals bij de andere fases proberen we via informatie op de werfzeilen de Hallenaren te betrekken bij de restauratie', legt architect Karel Breda

uit. 'De basiliek bulkt van de mooie sculpturen. Het gaat om beeldhouwwerken van Europese topkwaliteit. Het nieuwe werfzeil zoomt daarop in. We hebben er eigenlijk een educatieve mintentoonstelling met tekst en tekeningen van gemaakt. Maar er is nog meer. Door een kijkvenster in de afsluiting kun je de restauratie van het beeld *Christus op de koude steen* op de voet volgen. En in drie nissen krijg je afgietsels te zien van drie verrassende sculpturen. We proberen de werfzeilen zo nuttig mogelijk te gebruiken en zo belangstelling op te wekken voor de restauratie van de Halse basiliek', besluit Karel Breda. ■ TO

Nieuw vaarseiz

VLAAMSE RAND Op 1 mei wordt het nieuwe vaarseizoen op de Brabantse kanalen op gang getrokken met een grote vaar-, fiets- en wandelhappening. 'Za-

Zorg zoeken in het Nederlands

VLAAMSE RAND Op zoek naar een Nederlandstalige huisarts? Op de website www.zorgzoeker.be vind je voortaan niet alleen het zorgaanbod in Brussel, maar ook dat van de Vlaamse Rand. 'In 2008 startten we met een digitaal platform met het aanbod van Nederlandkundige zorgverleners in Brussel', vertelt Caroline Verlinde, directeur van het Huis voor Gezondheid. 'Nu breiden we de databank uit met de gegevens uit de Vlaamse Rand. Op www.zorgzoeker.be vind je een overzicht van de Nederlandkundige

eerstelijnszorgverleners uit Brussel en de Rand. Dat zijn onder meer huisartsen, apothekers, kinesisten, logopedisten, psychologen, enzovoort. Ook het hele welzijnsaanbod is opgenomen, zoals de rusthuizen, serviceflats en initiatieven rond gezinszorg. We hebben alle eerstelijnszorgverleners uit de Vlaamse Rand aangeschreven en uitgenodigd om zich te registreren op Zorgzoeker. Hoe meer van hen op onze vraag ingaan, hoe vollediger het aanbod op onze website', besluit Caroline Verlinde. ■ TO

demaand ▶

Uit de belastingaangiften blijkt dat de diepste kloof tussen rijk en arm in de faciliteitengemeenten **Sint-Genesius-Rode** en **Kraainem** te vinden is. ▶ De broodnodige herstelling van de diepe putten in de Brusselsesteenweg in **Overijse** is voor het najaar. Omwille van die putten werd er een snelheidsbeperking

tot 30 km per uur ingesteld. ▶ De cultuurraad van **Meise** gaat op zoek naar een *pennenstoef*, een getalenteerd taalvirtuoos die met pittige pen de lof van de gemeente bezingt. ▶ Twee Koreaanse cargomaatschappijen breiden hun activiteiten op de luchthaven van **Zaventem** uit. Dat is goed voor 540 nieuwe

jobs. ▶ Het regionaal Landschap Zenne Zuun en Zoniën stippelde het grootste wandelnetwerk van Vlaanderen uit. ▶ In **Drogenbos** komen bovenop de vijf bestaande bewakingscamera's nog meer camera's tegen de diefstallenplaag in de gemeente. ▶ **Asse** wil acht afgesloten trage wegen terug openstellen. ▶ De overdracht

oek kanaaltochten

terdag 1 mei kun je van 10 tot 18 uur per boot, te voet of met de fiets op ontdekking langs het kanaal en de Zenne in Vilvoorde, Kapelle-op-den-Bos, Grimber-

gen, Zemst, Brussel, Anderlecht, Drogenbos, Beersel, Sint-Pieters-Leeuw, Halle, Ittre, Rebecq of Tubize', legt Linda Presburg van Kanaaltochten Brabant uit. 'Of je kunt het kanaal Leuven-Dijle en de Dijle in Leuven, Kampenhout, Boortmeerbeek en Herent verkennen. Op die manier bieden we voor slechts 1 euro per rondvaart een voorproefje aan van wat het toeristische vaarseizoen zoal in petto heeft. De begeleide fietstochten, wandelingen en bezoeken zijn die dag gratis en gaan van start aan de vertrekplaatsen van de boten.' ■ TD

i Meer info over de vaar-, fiets- en wandelhappening van Kanaaltochten Brabant op zaterdag 1 mei en over de rondvaarten tijdens het hele seizoen vind je op www.kanaaltochtenbrabant.be.

Energieneutrale wijken

VLAAMSE RAND Jaap Huurman, voorzitter van de vereniging van huiseigenaren van de wijk De Stoere Houtman in het Nederlandse Arnhem, is voor zijn ecologisch project op zoek naar medestanders uit de Vlaamse Rand. 'Volgens de Nederlandse autoriteiten is De Stoere Houtman één van de veertig slechtste wijken van het land,

maar wij wonen er graag. Daarom hebben we ons verzet tegen de sloop en zelf plannen gemaakt om de wijk te verbeteren. Eén van onze ambities is om een energieneutrale buurt te worden die zoveel mogelijk op schone energiebronnen draait', legt Jaap Huurman uit. 'We maken nu deel uit van een Europees programma, Communities for a Sustainable Europe (CoSE), dat een netwerk vormt van dorpen en stads-

buurten. Er nemen intussen woongemeenschappen uit Engeland, Polen, Luxemburg en Tsjechië aan deel. We zijn nog op zoek naar dorpen of buurten in de Vlaamse Rand die graag willen meedoen.' ■ TD

i Wie interesse heeft voor het CoSE-project van Jaap Huurman kan hem e-mailen op jaaphuurman@hotmail.com.

van de gemeentelijke Nederlandstalige basisschool De Letterbijter naar het gemeenschaps-onderwijs gaat niet door. De gemeente **Wezembeek-Oppem** wil de lokalen niet langer dan drie jaar ter beschikking stellen. ► Uit demografisch onderzoek blijkt dat de Vlaamse Rand almaar populairder wordt om te wo-

nen. ► In 2020 is er door de toenemende internationalisering geen Franstalige meerderheid meer in **Kraainem** en **Wezembeek-Oppem**. 'De Franstaligen zullen de grootste minderheid van alle minderheden vormen', aldus kamerlid en Kraainem-naar Luk Van Biesen (Open VLD) ► Vervoersmaatschappij De Lijn

wil het aanbod in de Rand fors uitbreiden. Zo komen er onder meer twee nieuwe tramlijnen: één aan de oostkant en één aan de westkant van Brussel. ► **Beersel** krijgt van *Opendoek*, de overkoepelende vereniging van het amateurtoneel in Vlaanderen, de eretitel van Toneelgemeente 2010. ► Leerkrachten en ouders

uit het Franstalig basisonderwijs in de faciliteitengemeenten vragen bij het Grondwettelijk Hof de opschorting van het decreet dat de inspectie van die scholen voortaan aan Vlaanderen toekent. ► Volgens cijfers van Vlaams minister voor Welzijn Jo Vandeurzen (CD&V) is dertig procent van de Vlaams-Brabantse

Biologische prei voor crèches, bedrijven en scholen

GRIMBERGEN Bioboerderij Den Diepen Boomgaard pakt deze lente uit met twee nieuwe initiatieven. De boerderij levert voortaan ook biologische groenten en fruit aan kinderdagverblijven. 'We werken nu al samen met een crèche in Dilbeek', vertelt Marie-Claire Vlieghe van Den Diepen Boomgaard. 'Kinderdagverblijven die gebruik willen maken van onze dienst kunnen hun keuze maken uit het seizoensaanbod. Wij leveren dan de groenten en het fruit in de crèche.' Ook scholen en bedrijven kunnen voortaan een beroep doen op Den Diepen Boomgaard. 'Met de *bio-beet* kunnen ze hun leerlingen of werknemers gezonde en biologische snacks aanbieden. Het fruit volgt het aanbod van het seizoen. Exotisch fruit draagt het fairtrade-label. Ook onze website is vernieuwd. Via onze webshop kun je voortaan producten uit de bakkerij of de hoewwinkel online bestellen.' ■ TD

i Meer info vind je op www.diepenboomgaard.be of 02 270 00 35.

© FC

Ontsnippering Zoniënwoud tegengaan

OVERIJSE Het Agentschap voor Wegen en Verkeer heeft een *Ontsnipperingsstudie Zoniënwoud* laten uitvoeren. Die studie toont aan dat de versnippering van het woud dringend moet teruggeschroefd worden. 'Een goede zaak, want alleen op die manier kun je de dieren van het woud beter beschermen', vindt regiobeheerder Patrick Huvenne van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB). 'Door de eeuwen heen werden er wegen en spoorwegen door het woud getrokken. De grote ring, de autosnelweg E411, de N275 of Terhulpesteenweg, de Vlaktedreef, de Lorreinendreef, de Duboislaan en andere assen hebben van het grote Zoniënwoud meerdere kleinere bossen gemaakt. Dieren die van het ene bos naar het andere willen, zijn daardoor meer en meer po-

tentiële verkeersslachtoffers geworden. Die versnippering moeten we in de komende jaren met doelgerichte maatregelen proberen te beperken', zegt Patrick Huvenne. Zelfs voor de zeldzamere soorten van vleermuizen is ontsnippering belangrijk omdat die diertjes niet boven een verlichte snelweg vliegen. De wegenadministratie pleit in haar studie voor de bouw van een ecoduct tussen Groenendaal en Waterloo. Infrabel overweegt de bouw van een ecoduct boven de spoorlijn tussen Bosvoorde en Groenendaal. Voorts heeft de studie het over tal van kleinere ingrepen. Zo kunnen voetgangerstunnels aangepast worden. Of kan men reflectoren plaatsen waardoor de dieren opgeschrikt worden, zodat ze de weg niet oversteken. Er bestaan ook mogelijkheden om amfibieën tegen een verkeersdood te beschermen. ■ wf

rusthuizen niet in orde met de nieuwe infrastructuurnormen. ▶ De kans is groot dat de sporthal van **Ruisbroek** na de brand op 2 februari volledig gesloopt zal worden. ▶ Aan het Kanaalpark in **Vilvoorde** investeren het stadsbestuur en de NV Waterwegen en Zeekanaal meer dan vijf miljoen euro in sportterreinen, een

plein met parking, een wandelpromenade en een appartementencomplex. ▶ De Heemkundige Kring van **Machelen** vraagt de gemeente om het kasteel Beaulieu te kopen. ▶ De burgemeesters van **Drogenbos**, Ukkel en Vorst kanten zich tegen de bouw van een tramdepot van de Brusselse vervoersmaatschappij

MIVB op de Marconi-site op de grens van de drie gemeenten. Daarmee sluiten zij zich aan bij het protest van de omwonenden die vrezen dat de stelplaats de buurt onleefbaar zal maken. ▶ Meer dan de helft van alle werklozen in **Halle-Vilvoorde** kent geen Nederlands. Ondanks het grote aanbod, volgt slechts één

Ontdek de Groene Gordel

GROENE GORDEL Toerisme Vlaams-Brabant heeft een nieuwe campagne gelanceerd om de Groene Gordel bekender te maken. 'Sinds 2003 werkt Toerisme Vlaams-Brabant in zijn marketing met twee groene regio's', zegt Monique

Swinen (CD&V), gedeputeerde voor Toerisme. 'Het begrip Groene Gordel als toeristische entiteit is onvoldoende gekend. Daarom starten we met een campagne om deze regio meer bekendheid te geven. De bedoeling is ook meer toeristen naar de Groene Gordel te lokken. We mikken zowel op dagtoerisme als op weekendverblijven. Via een enquête

In actie met bat en pet

© FC

voor en na de campagne zullen we het effect van de campagne kunnen meten.' De campagne is opgebouwd rond vijf thema's: parken en tuinen, bieren, gastronomie, Brabants trekpaard en logeren. Er is een nieuwe brochure gemaakt en er worden tv-spots vertoond op Eén. De Groene Gordel kreeg ook een gloednieuwe website: www.groenegordel.be. ■ TD

2 mei 2010

Frisse adem voor de hop

MEISE In Meise is onlangs een nieuwe cricketclub opgericht. De *Meise Wolverines Cricket Club* richt zich voornamelijk op jongens en meisjes vanaf 10 jaar die van de cricketsport willen proeven. 'Ons land telt maar veertien cricketclubs; in Vlaams-Brabant zijn we de enige. Maar cricket in België zit in de lift', zegt voorzitter Patrick Demaerschalk. 'Het is een van de meest complete sporten die er bestaan. Er komen heel veel vaardigheden aan te pas en het is vooral heel erg leuk om te doen. Cricket is een zomersport. Het seizoen loopt van eind april tot en met augustus. We trainen vanaf eind januari elke maandag van 16.30 tot 18 uur in de Sportschuur in Wolvertem. Inschrijven kost 50 euro voor een heel jaar. Dat omvat de verzekering, de huur van de accommodatie en het gebruik van de uitrusting die de club ter beschikking stelt. Iedereen is welkom om tijdens de trainingen een kijkje te komen nemen. Wie weet raak je wel gebeten door de cricketmicrobe?' ■ TD

ASSE 'Als de boer niet weet wat doen, dan gaat hij naar zijn hoplocht toe', zo schreef landbouwingenieur Paul Lindemans uit Opwijk. Aan een hopveld is inderdaad enorm veel werk. Onder meer door de intensieve arbeid en een verminderende afzet verdween de hopteelt in de jaren 70 stilaan uit het straatbeeld van Asse. Daar komt de jongste jaren echter opnieuw verandering in.

Met het overlijden van de laatste hopboer Armand Van Mileghem in 1989 verdween het laatste hopveld in Asse. Daarmee kwam een eind aan een landbouwcultuur die al sinds de 14e eeuw in de streek tussen Asse en Aalst bestond. Hier en daar wordt de traditie van de hopteelt echter terug opgepikt. Zo gaan de gemeente en de provincie, in samenwerking met Econet, in Waarbeek een nieuw aangelegd hopveld onderhouden. Het perceel van 40 are is eigendom van het OCMW van Brussel; de gemeente huurt het voor 30 euro

per jaar. Eerst werd er wat er nog restte afgebroken en vervangen door een nieuwe hoplocht met zware, schuin ingeplante palen, horizontale draagdraden van 42 m en dunnere klimdraden, bovenaan vastgeknoopt met touw waarlangs de hopranken de hoogte inkruipen. Er werd gekozen voor een ecologische teeltwijze met de Amerikaanse hopvariëteit Nugget. Die is bekend voor haar makkelijke teelt en hoge resistentie tegen ziekten. De hopenescheuten zullen door de hotelschool van Wemmel aangekocht worden en daar in het restaurant Norrland geserveerd worden. Om dit veld ook voor de toeristen aantrekkelijk te maken, zal de gemeente Asse er een kunstwerk van Peter Schoutsen integreren. Het symboliseert de relatie tussen de hop en de hopfolklore in Asse. Er worden educatieve panelen, rustbanken, vuilnisbakken en een fietsrek geïnstalleerd. Na het ploegen van het hopveld volgt het aanplanten. Op 2 mei wordt het veld officieel geopend. Eenmaal gestekt en boven de grond, kunnen de hopplantjes hun klim beginnen. Als het meezit, kan in september de eerste pluk begin-

nen. Op hun best zijn de hopplanten evenwel pas na drie jaar. Dat noemen ze het honingjaar.

In de wijk Tenberg komt er ook een nieuw hopveld. Initiatiefnemer hier is Edwin Fabri, zoon van Jan en kleinzoon van Miel, die allebei hopboer waren. In Tenberg gaat het niet om een draadlocht, zoals de gemeente in Waarbeek heeft aangelegd, maar om een stakenveld, zoals een hopveld er tot voor de Tweede Wereldoorlog uitzag. Fabri koos voor de Hallertau, een uit Beieren afkomstige hopsoort, bij ons door abt Godehard Heigl van Affligem in 1907 ingevoerde goede middensoort tussen de aromatische en bittere hop. Dat was vroeger een van de meest geteelde soorten dat als grondstof voor het bier werd gebruikt. Fabris overbuur, Joris Vanderveken, die zich al jaren inspant voor een herwaardering van de hopcultuur, wil in de winter een stakenhuis opzetten met de bovenkant van de staken tegen elkaar gesnoerd. Zo zag men er een halve eeuw geleden nog tientallen in Tenberg staan en tot in het interbellum trouwens ook nog in de andere wijken van Asse. Nadat Vlaams minister Geert Bourgois (N-VA) enige tijd geleden de hoppevelen in de streek van Poperinge als cultureel erfgoed erkende, ziet het er naar uit dat ook de hoppevelen in het Land van Asse binnenkort erkend kunnen worden. Of hoe oud nieuws plots nieuw nieuws kan worden.

tekst Jaak Ockeleij

i Meer informatie over de Meise Wolverines Cricket Club vind je op www.meise-wolverines.be, info@meise-wolverines.be, Patrick Demaerschalk: 0477 348 239.

op tien anderstalige werklozen een taal cursus Nederlands. ► Het aantal nachtvluchten op de luchthaven van Zaventem is na het vertrek van DHL naar Leipzig in drie jaar tijd gehalveerd tot 13.000. ■ JH

Kinderurgentiearts Gerlant Van Berlaer

‘Vaak moet je snel bes

Gerlant Van Berlaer uit Grimbergen is kinderurgentiearts in het UZ Jette. Toen hij in 2004 de schrijnende beelden na de tsunami zag, sprongen hij en een aantal collega's op het vliegtuig naar Indonesië om te gaan helpen. Later sloot hij zich aan bij B-Fast, waarmee hij in januari naar Haïti ging. ‘Op verschillende plaatsen heb ik gezien dat ontwikkelingssamenwerking schitterende resultaten kan boeken’, zegt hij.

TEKST Ines Minten ■ FOTO Filip Claessens

Als tiener liep Gerlant Van Berlaer school in het Atheneum van Vilvoorde. Hij kwam dagelijks voorbij het bord met spreekuren van de arts aan de overkant van de straat. Die leken hem bijzonder goed mee te vallen. ‘Op maandag van 8 tot 10 uur, op dinsdag van 10 tot 12 uur, ... Ik stond er niet bij stil dat een arts daarbuiten nog andere verplichtingen had, dus leek het mij een mooi beroep waar ik hobby's als muziek, toneel spelen en schrijven mee kon blijven combineren’, lacht hij.

Talent voor urgentie

Zulke misverstanden zijn Gerlant later niet meer overkomen. De specialisatie tot kinderarts was een logische en bewuste keuze. ‘Ik ben de oudste van zeven kinderen’, vertelt hij. ‘Mijn jongste zus is geboren toen ik 18 was. Onze ouders hadden drukke carrières, waardoor ze veel van huis waren. Ik stond dus al vroeg in voor de kleintjes en vond dat prettig om te doen. Kinderen zijn eerlijk. Ze komen niet bij de dokter om een snipperdag te scoren. Ze zijn spontaan en doen onverwachte dingen. Daar hou ik van.’ Tijdens zijn opleiding liep hij stage bij spoed en intensieve zorgen. ‘Ik had het niet verwacht, maar dat type werk viel me enorm mee. Eigenlijk is het eenvoudig: er gebeurt iets dramatisch en jij moet dat oplossen. Het is vaak een kwestie van snel durven te beslissen. Ik bleek ook goed in de technische kant van het werk. Je moet katheders en buisjes aanbrengen. Omdat bij kinderen alles veel kleiner is en ze ook minder goed stilzitten, vereist dat een zekere handigheid. Die bleek ik te hebben en dus ben ik die richting ingeslagen.’

Gerlant Van Berlaer is momenteel de enige kinderurgentiearts. ‘Er zijn wel een aantal mensen in opleiding, die bij ons in het UZ Jette ervaring komen opdoen. Precies omdat kinde-

ren behandelen zo anders is - niet alleen zijn ze kleiner en wispelturiger, ze hebben ook andere ziekten dan volwassenen - vind ik het een logische evolutie.’ Een kinderarts moet ook voeling hebben met zijn patiënten. ‘Als je van een kind wil weten waar het pijn heeft, helpt het niet om er met je witte jas boven uit te toeren. Je kunt beter door je knieën buigen tot iets onder zijn ooghoogte. Dan vertrouwt een kind je sneller en zal het je vertellen wat je moet weten.’

We zijn weg

Afgelopen januari is Gerlant met het team van B-Fast naar Haïti getrokken om er hulp te verstrekken aan de slachtoffers van de aardbeving. Het was niet de eerste keer dat hij naar een rampgebied is afgereisd om te helpen. ‘In 2004 zag ik op tv wat de tsunami in het Indonesische Banda Atjeh had aangericht. Ik wou onmiddellijk iets voor de slachtoffers doen.’ Toen Bert Suys, kindercardioloog van het UZ Antwerpen even later aan de lijn hing, was de beslissing snel genomen. ‘We zijn weg’, zei ik. Het duurde nog enkele dagen voor de hele ploeg, de nodige budgetten en materialen waren verzameld. Uiteindelijk vertrokken we met 30 artsen en verpleegkundigen.’ Eenmaal in Banda Atjeh bleek de chaos groter dan verwacht. ‘We hadden geen verblijfplaats en te weinig middelen. We hebben diesel afgeluisd van de Duitsers, zuurstofconcentratoren van de Zwitsers, lampen van de Australiërs... Ondanks die omstandigheden hebben we er fantastisch werk geleverd waar we trots op zijn. Binnen de kortste keren kregen we de afdeling van een kinderziekenhuis weer aan het werk en die draait nu nog. We hebben ook vanaf het begin Indonesische verpleegkundigen ingeschakeld. Zij konden tolken en de mensen op hun gemak stellen. Dat was van onschatbare waarde.

In zo'n situatie leer je op tien dagen meer dan hier op twee jaar. Het ziekenhuis gebruikt nu nog systemen die wij hebben ingevoerd. Wij op onze beurt zagen snel in dat we er op een andere manier aan geneeskunde moesten doen dan we gewend zijn. De infrastructuur en middelen waren enorm beperkt. Scans of foto's kon je er niet maken. Een longontsteking moest je vaststellen met je stethoscoop, een breuk moest je beoordelen op de buitenkant zonder precies te kunnen weten hoe de botten er binnenin aan toe waren.’

Wat als de camera's vertrekken?

Weer thuis liepen de discussies en gesprekken door. Gerlant onderstreepte het belang van gestructureerde hulpverlening. Zo kwam hij bij B-Fast terecht. ‘Een gouvernementele organisatie heeft veel voordelen. B-Fast stuurt bijvoorbeeld nooit alleen een ploeg dokters naar een rampgebied. Daar ben je niets mee’, lacht hij. ‘Artsen kunnen goed denken en verzorgen, maar als de toiletten geen afvoer hebben of alle gebouwen ingestort zijn, kunnen ze niets beginnen. Daarom moet je ook altijd voor technisch beslagen hulpverleners zorgen. In Haïti hebben we het zo aangepakt. We konden ook steunen op de ervaring, materialen en plaatselijke contacten van B-Fast. In Indonesië hebben we zo'n 300 kinderen kunnen helpen, wat schitterend was. Met wat meer organisatie hebben we in Haïti met een even grote ploeg 7000 patiënten geholpen.’

Na de treinramp in Halle kreeg de spoeddienst in Jette ook een aantal slachtoffers over de vloer. Die situatie volgde Gerlant Van Berlaer op de voet op. ‘Dan zie je pas het immense verschil in werkomstandigheden. Ik hoorde op televisie iemand zijn beklag doen dat er na een uur nog geen psychologische bijstand was. Ik begrijp dat een uur op zo'n moment heel lang duurt. Ik wil dat zeker niet relativeren. Een slachtoffer heeft recht op alle mogelijke steun. Maar het verschil is schrijnend. In Haïti is geen sprake van psychologische hulp. Daar komt het erop neer op tijd een amputatie uit te voeren om te voorkomen dat de patiënten sterven aan infecties.’

Her en der rijzen vragen over wat er met een rampgebied gebeurt als de internationale hulp en de cameraploegen eenmaal vertrokken zijn. ‘Er zijn wel degelijk blijvende resultaten. Het ziekenhuis in Banda Atjeh is één voorbeeld. In Haïti zijn we gaan helpen

lissen'

in een weeshuis dat geleid wordt door twee Nederlandse evangelisten. Voor de aardbeving hadden ze 300 weeskinderen onder hun hoede, nu 600. Alles was er fenomenaal georganiseerd. Elk kind had een medisch dossier waarin per maand alle gegevens over gezondheid en gewicht stonden. Per tien kinderen is er een zogenaamde *tante* die voor dat groepje zorgt. Ze bemoedert hen, weet van elk kind wat het graag lust, wat zijn kwaaltjes zijn. Door de aardbeving was de school van het weeshuis volledig ingestort, gelukkig na schooltijd, zodat er geen doden gevallen zijn. Ik vind het meer dan de moeite om zo'n initiatief te steunen. Je kunt vrezen dat ontwikkelingssamenwerking een druppel op een hete plaat is. Aan initiatieven zoals deze merk je dat het niet zo hoeft te zijn. Met onze pas opgerichte vzw Picaro hebben we beslist om te helpen met de heropbouw van de school.'

Enkele jaren geleden rolde Gerlant van Berlaer ook de politiek in. 'Het is iets dat me overkomen is. Mijn bedoeling is niet meteen om in het parlement te zetelen, maar als je iets wil doen aan bijvoorbeeld het roekeloze rijgedrag dat dagelijks kinderlevens in gevaar brengt, dan moet je via de politiek. Het kost veel tijd en energie om via politiek kleine dingen te verwezenlijken, maar het is tenminste een instrument dat iets laat bewegen. En wie weet? We zullen toch 45 jaar moeten werken. Tegen dan ben ik 78. Op die leeftijd zie ik mezelf niet meer met de MUG en de ambulance meerijden. Ik hoop mijn kennis en ervaringen dan op een andere manier te kunnen aanwenden.'

Tijd en rust

Zijn leven als arts ziet er anders uit dan hij als tiener had gedacht. 'Tijd maken blijft een probleem. Mijn kinderen vragen me af en toe waarom ik nooit met hen speel. Dat vind ik erg om te horen, vooral omdat ik het mijn ouders vroeger verweet dat ze er te weinig waren voor ons. Ik moet dat in de nabije toekomst drastisch veranderen. Meer thuis zijn, lukt al wat beter. Alleen kamp ik met een enorme onrust, waardoor ik me ook thuis toch altijd met van alles en nog wat bezighoudt. Ik wil genoeg rust vinden om op mijn gemak op de mat te kunnen zitten en met mijn zootjes te spelen. Ze zijn 8 en 6, dus ik heb geen eeuwigheid meer voor ze het zelf niet meer nodig zullen vinden.'

EN 'Snap decisions are often required'

'Actually it is quite straightforward: you are faced with a dramatic turn of events and you have to come up with a solution. It is often a matter of daring to make snap decisions. I am also good at the technical side of the work. You have to place catheters and tubes. This requires some skill because everything is much smaller with children and it is harder to get them to stay still. I apparently have this skill, which is why I gravitated towards emergency paediatrics', says Gerlant Van Berlaer from Grimbergen, who works as a

doctor at the Jette teaching hospital in Brussels. 'Children tend to be honest. They don't go to see a doctor to try and get a day off. They are spontaneous and do unexpected things. That's what I like about them'. He went to help the tsunami victims in Banda Aceh, Indonesia, in 2004. He was there to lend his assistance after the earthquake in Haiti as well. It is extremely difficult to work in these situations. Van Berlaer is firmly convinced that this kind of support and development cooperation really make a difference.

Vluchten naar de vrijheid

Een Canadese boordschutter crashte tijdens de Tweede Wereldoorlog boven het Mechels Broek. Hij kon heelhuids ontkomen en dook onder bij brouwerij Horckmans in Humbeek. Hij was de eerste Canadees die via de ontsnappingslijn Comète naar Engeland werd gerepatriëerd. TEKST Gerard Hautekeur ■ FOTO Kris Mouchaers

Stany Moortgat uit Humbeek maakt in zijn boek *De weg naar de vrijheid* een nauwgezette reconstructie van de vluchtroute van sergeant Harold DeMone. Het verhaal leest als een trein en is uitgegeven door de erfgoedvereniging *Eigen Schoon*. De auteur onderzocht twee jaar intensief het spoor van de Canadees. 'Mijn werk lijkt op het opgraven van een dode die je nadien met veel respect herbegraaft', zegt Stany Moortgat. 'Ik ben gepassioneerd door de geschiedenis van Humbeek en alles wat met de Tweede Wereldoorlog te maken heeft. Zo stootte ik op het verhaal van een versteekeling in Humbeek.'

Kanaal

'Jules Deschouwer en Jozef Horckmans hebben mij met dit verhaal goed op weg geholpen. Deze getuigen uit Humbeek bevestigden dat een Canadese piloot aan het kanaal onderdak vond in de brouwerij Horckmans. Daarmee nam de eigenaar van de brouwerij een groot risico. Het zag er in die tijd grijs van de Duitse soldaten. Aan het veerpont om het kanaal over te steken, stonden twee controleposten. Wie meewerkte met het verzet werd zonder pardon geëxecuteerd of naar

een kamp gestuurd. Bij de eerste contacten met DeMone waren baron Lunden van het Gravenkasteel en andere medewerkers van Comète erg op hun hoede. Duitse spionnen waren er al vaker in geslaagd om in het verzet te infiltreren.'

'De Canadese boordschutter was bij de eerste gesprekken zelf erg terughoudend. Toen hij neerstortte, had hij er geen flauw benul van dat hij zich in België bevond. Misschien wist hij niet eens af van het bestaan van België. Aangezien hij in Humbeek overal patrouillerende Duitse soldaten aantrof, meende hij dat hij nog in Duitsland was. Als Canadese vrijwilliger kreeg hij een spoedopleiding in Groot-Brittannië. Hij was een van de duizenden piloten die door de Royal Air Force werd ingezet om bommen te gooien op munitiefabrieken in Duitsland. Uiteindelijk kon Harold DeMone de leden van Comète voldoende overtuigende antwoorden bezorgen. Ze besloten om voor hem een vluchtroute uit te stippelen en hem daarbij te begeleiden.'

Canada

Stany Moortgat sprokkelde de verschillende puzzelstukken van het verhaal met veel

moeite bijeen. 'Een echte doorbraak kwam er nadat ik via het internet contact had gekregen met de neef van DeMone in Canada. Het Canadese oorlogsmuseum in Ottawa was eveneens erg behulpzaam.' Stany apprecieert heel sterk het opzoekwerk van Bruno Gielis die al zijn documentatie en fotomateriaal ter beschikking stelde. 'Bruno bracht het gebied waar het vliegtuig neerstortte in kaart en identificeerde op één na alle inzittenden. Daaruit blijkt dat twee Britse medepassagiers, die zich niet tijdig in veiligheid konden brengen, onmiddellijk de dood vonden.'

'Dankzij de informatie uit verschillende bronnen kon ik stapsgewijs de vluchtroute van de Canadees reconstrueren. Vanuit Humbeek ging het over Brussel, Parijs en Madrid tot in Gibraltar. Het was een huzarenstukje.' In *De weg naar de vrijheid* zijn ook enkele nog niet eerder geopenbaarde documenten opgenomen. De publicatie bevat eveneens foto's van een stukje landschappelijk erfgoed dat inmiddels verdwenen is. De publicatie wordt misschien in het Engels vertaald zodat de informatie ook toegankelijk wordt voor mensen uit Canada en Groot-Brittannië. Stany Moortgat is tevreden over het resultaat. Zijn vroegere beroepservaring kwam hem goed van pas. Hij begon zijn loopbaan als audiovisueel medewerker bij Meuter-Titra. Vanaf 1982 tot 2006 was hij producent en uitgever van didactische videofilms voor de industrie en het onderwijs.

i Het boek *De weg naar de vrijheid* van Stany Moortgat kost 12 euro en is verkrijgbaar bij Eigen Schoon Grimbergen, www.eigenschoongrimbergen.be

AGENDA
MEI
2010

Uit

in de Rand

Bizarre plattelandsfamilie

© KRISTIEN WINTMOLDERS

THEATER

Niemand gedraagt zich normaal in het bevleete plattelandsdrama *On Raftery's Hill* van de Ierse schrijfster **Marina Carr** dat van **Filip Vanluchene** de Nederlandse titel *Op de hoge doorn* meekreeg. De personages bevinden zich op de grens tussen goed en kwaad. Zij hebben hun menselijkheid verloren en voltrekken bijna dwangmatig bizarre rituelen. Op de vader na, die het huishouden tiranniseert, kruipt iedereen weg voor elkaar. Grootmoeder strompelt telkens opnieuw de trap af met een immense koffer, die zij nauwelijks kan torsen. Zij ruikt de nabijheid van de dood, maar door weg te gaan hoopt ze hem te verschalken. Zoon René trekt zich het liefst terug in de stal. Door zijn beperkte verstandelijke vermogens voelt hij zich meer verwant met de dieren dan met de mensen.

Geregeld wordt hij door zijn kolerieke vader afgeranseld. De dochter voert met weinig animo de huishoudelijke taken uit. Sommige mysteries worden stapsgewijs opgelost. Vele vragen blijven echter onbeantwoord. Het stuk speelt zich af in een afgeleefd decor. Met dit soort naturalistische familiedrama's begeeft **De Queeste** zich op gedurfd terrein. Het geëngageerde Limburgse theatergezelschap verhuisde onlangs van Genk naar Hassele. In de Nederlandse vertaling is hun verhaal over deze gruwelijke familie in de onderbuik van de samenleving even aannemelijk als in de oorspronkelijke Ierse versie. ■ LD

WO · 12 MEI · 20.30

On Raftery's hill

Theatermakershuis De Queeste
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Tutu Puoane eert Myriam Makeba

MU
ZIEK

Op *Pata Pata* heupwiegen dansfreaks van bij de eerste noten mee. Dankzij **Myriam Makeba** (1932-2008) is de aanstekelijke Zuid-Afrikaanse song met zijn schokkerige 'hi hi ha's' en onvertaalbare 'wugaga's' indertijd overgewaaid naar onze streken. **Tutu Puoane** heeft de fakkel van Mama Africa overgenomen. Zij groeide op in een township in Pretoria. Toen ze haar zangcarrière startte, beet ze zich meteen vast in het repertoire van haar grote voorbeeld, die een boegbeeld was van de anti-discriminatiebeweging. Tutu Puoane vertolkte al met een onwaarschijnlijk enthousiasme de rol van Nina Simone in de musical *Goddam!* Ze gooide hoge ogen met haar programma over Billie Holiday, waarin ze een eerste maal aantrad met het Brussels Jazz Orchestra. Haar Afrikaanse wortels heeft ze nooit onderdrukt en haar muziek gaat van jazz over soul tot wereldmuziek. Op haar 31e kan ze terugblikken op een indrukwekkend palmares. Zo deelde ze het podium met onder andere Toots Thielemans en Roy Hargrove. Wanneer ze haar hommage aan Myriam Makeba brengt, worden haar muzikale begeleiders en het publiek daar altijd supervrolijk van. ■ LD

ZA · 8 MEI · 20.30

Honouring Mama Africa!

Tutu Puoane & Brussels Jazz Orchestra
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

Twijfel tussen viool en bokshandschoen

THEATER

Weinig strijkvirtuozen zullen zich in de boksring wagen. Golden boy Joe vormt een uitzondering op de regel. Hij is zo bedreven in het vioolspelen dat zijn vader al droomt van een deelname aan de Koningin Elisabethwedstrijd. Maar zijn gespierde vuisten jeuken onweerstaanbaar telkens hij een bokstent binnenstapt. De Amerikaanse auteur **Clifford Odets** (1906-1963) focust in zijn theaterstuk op Joe's twijfel. Regisseuse **Sarah Moeremans** viste in opdracht van **Theater Antigone** het theaterstuk op dat in de gloriejaren van de bokskampioenschappen, zowel in de States als in Europa, veel furore maakte. Terwijl Joe als bokser roem en rijkdom nastreeft, probeert zijn omgeving hem uit die 'laag bij de grondse vechterswereld' weg te lokken zodat hij zich helemaal aan het nobele vioolspel zou kunnen wijden. Maar is de bokskunst minder waardevol dan het bespelen van een klassiek muziekinstrument? Fonkelen de schijnwerpers van de concertzaal meer dan de spots in de bokspiste? Waar voelt Joe zich het gelukkigst? Ook kunstpaus Jan Hoet deinsde er indertijd niet voor terug om onder het toezicht van de televisiecamera's de bokshandschoenen op te nemen en niemand nam het hem kwalijk. ■

DO • 6 MEI • 20.30

Golden Boy

Theater Antigone

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

SARAH MOEREMANS © SOFIE KNIJF

Wortels worden

EXPO

Bevlogen dichters als **Emile Verhaeren** en **Maurice Maeterlinck** hielden op het einde van de 19e eeuw vast aan hun idealen en oerfantasieën. De ongeremde dromerijen vertaalden kunstenaars in symbolische beelden en schilderijen die op verschillende manieren te interpreteren zijn.

Hun poëtische mijmeringen geven in de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten de stemming weer van de schilderijen en sculpturen van de imponerende tentoonstelling over het symbolisme in België. 'Er woedde toen een meervoudige crisis', verklaart curator Michel Draguet. 'Zonder dat we van een gestructureerde beweging kunnen spreken, waren er in heel Europa jonge schrijvers en

kunstenaars die een uitweg zochten voor hun onzekerheden op economisch, politiek en sociaal gebied. Deze gekwelde persoonlijkheden woelden in de onderbewuste lagen van de mens om hun positie in de wereld te bepalen.' De innerlijke verscheurdheid en de uitdijende identiteitscrisis waarmee veel schilders worstelden, leidde tot dubbelzinnige voorstellingen. Androgyne figuren, gevallen engelen en schemerige landschappen werden geliefde thema's.

Het wazige hoofd van Orfeus dat op de tentoonstellingsaffiche prijkt, symboliseert het denken van de kunstenaar over de dood heen. Het werd gepenseeld door de in Leuven geboren symbolist **Jean Delville** (1867-1953), die schatplichtig was aan Odilon Redon en Gustave Moreau. Als theosoof wilde hij de kunst vergeestelijken. Hij knoopte aan bij de esoterische traditie. Niet minder myste-

Ontspoorde tijdgenoten h

FESTIVAL

Door de wereldwijde economische crisis wordt er bespaard op alle fronten. Maar ondertussen weten we geen blijf met de overbodige consumptiegoederen die we hebben aangeschaft. De theatermakers, die het 15e **Kunstenfestivalsarts** op 22 verschillende locaties uitnodigt, leggen de vinger op de wonde. Zij tonen de uitwassen van bezuinigen en verspillen. Uitvalsbasis en festivalcentrum is de **KVS**, die door het jonge Brusselse **Rotor-collectief** met oude decors en afgedankt meubilair wordt heringericht. 'We lieten ons vorig jaar zelfs inenten tegen een epidemie die nooit is uitgebroken,' stelt artistiek directeur Christophe Slagmuylder vast. 'We hebben behoefte aan stabiliteit en veiligheid, maar we willen niet leven in een overbeschermd wereld, waarin alles en ie-

dereen wordt gecontroleerd. De aanwezige kunstenaars pikken die problemen op.'

In *We are going to miss everything we don't need* van de Portugese choreografe **Vera Mantero** worden uit mannequinpoppen snoep, speelgoed, een halsketting en andere gevoelsgeladen voorwerpen gegraaid, die vervolgens worden weggegooid. De spraakmakende Argentijns-Spaanse regisseur **Rodrigo Garcia** stelt in *Versus* op een brutaal, aanschouwelijke manier het consumptiegedrag aan de kaak. Een discussie over pizza's neemt onverwachte wendingen. De Japanse theatermaker **Toshiki Okada** toont in *Hot Pepper, Air Conditioner and the Farewell Speech* hoe de druk op de arbeidsmarkt alsmaar toeneemt. De bedroevende situatie van het huishoudpersoneel in Azië en het Midden Oosten wordt door **Jorge Leon** geanalyseerd in het

grijp

rieus oogt het woud van **William Degouve de Nuncques** (1867-1935), die opgroeide in de streek van Spa. Hij stamde uit een adellijke, cultureel ontwikkelde familie. Vanaf zijn kinderjaren verslond hij de griezilverhalen van Edgar Alan Poe. Bij hem lijken de wortels van de bomen in het woud levende grijparmen die uit de grond kruipen. Op een ander doek, dat aan de zonnelymbiek refereert, verschijnen stralende pauwen met vuurvliegjes op hun uitgespreide vleugels in een geheimzinnig nachtelijk landschap.

Het in de breedte uitgewerkte schilderij van **Fernand Khnopff** (1858-1921) met de lui-paardvrouw die een jongeman omhelst, is een klassieker uit de vaste collectie. Het zit vol verschillende betekenissen. Daardoor kreeg het in de loop der jaren zelfs drie titels: *De kunst*, *Liefkozingen*, *De sfinx*. De kunstenaar zinspeelt op het spanningsveld tussen

driftbeheersing en overgave aan het genot. Ook de houtskooltekening waarop hij Brugge als een verlaten stad weergeeft, is een visionair beeld dat op het netvlies gebrand blijft. Het tafereel is geïnspireerd op een tekst van **Albrecht Rodenbach**.

Naast de *Rose + Croix* beweging en de mystieke richtingen krijgen ook het decadentisme en het zwart romantisme van **Baudelaire** en **Felicien Rops** ruime aandacht. De term symbolisme is door de samenstellers zeer ruim opgevat zodat ook werken die nauw aanleunen bij het surrealisme in de expositie zijn opgenomen. ■ LUDO DOSOGNE

TOT 26 JUN Symbolisme in België

Brussel, Koninklijke Musea voor Schone Kunsten, 02 508 32 11 van dinsdag tot zondag van 10 tot 17 uur

eroriënteren?

drievoudige project *To serve - deserve*. **Daniel Veronese** uit Buenos Aires bewerkte *Een poppenhuis* van Henrik Ibsen tot een hyperrealistische voorstelling die doet denken aan een telenovelle. Hij focust op de vergankelijkheid van materieel bezit. Het Kunstenfestivaldesarts sjiptel gewoontegetrouw ook door in het stadsgebeuren. Voor *En Passant* van **Lotte van den Berg** worden 500 dwalende figuren opgetrommeld, die op de openingsavond vanuit de KVS uitzwermen. In *City 2* zijn aan een bankautomaat ontregelende interventies van het Oostenrijkse Theater **Im Bahnhof** gepland. ■ LD

7 TOT 29 MEI Kunstenfestivaldesarts

Brussel, verschillende locaties, 070 22 21 99

© LAURENT PHILIPPE

Het leven in ganzenpas

Kent de jeugd van tegenwoordig het *ganzenbord* nog? Waarschijnlijk wel, al is het klassieke ganzenbord eigenlijk niet zo'n onschuldig gezelschapspel. Op de weg die de arme gansjes moeten afleggen, wachten namelijk vreselijke hindernissen, waaronder een vergeetput, een doornstruik, een gevangenis en zelfs de dood. Toch heeft het Nederlandse **Toneelgezelschap Beumer & Drost** het idee opgevat om het ganzenbord als uitgangspunt te nemen voor een kindertheatervoorstelling. Het spel wordt bij hen een metafoer voor de levensweg die de twee hoofdpersonages, een man en een vrouw, afleggen. Het mooie decor is een uitvergroete versie van het bekende spelbord. Maar ook onder dat bord ontdekken de twee een hele wereld, die bevolkt wordt met bekende figuren uit andere gezelschapspelletjes. Dat ondergrondse verhaal krijgen de toeschouwers te zien via de knap gemaakte filmpjes op het grote scherm. In deze voorstelling, vol humor en visuele vondsten, voert het lot van de dobbelstenen het paartje uiteindelijk naar het winnende nummer 63. ■ MB

ZO · 9 MEI · 15.00

Ganzenbord

Toneelschap B&D

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Volksinstrumenten

Het museum voor volksinstrumenten in Gooik is uniek in de muziekwereld. Herman Dewit en zijn vrouw Rosita Tahon, muzikanten bij 't Kliekske, verzamelden ruim 600 volksinstrumenten. Dankzij het gemeentebestuur kregen 350 volksinstrumenten, oude prenten en archiefstukken een plaats in het gemeenschapscentrum De Cam. Je vindt er geen instrumenten met klinkende namen zoals Stradivarius, maar wel anonieme, typisch Vlaamse instrumenten die door de man in de straat zijn vervaardigd. Vaak zijn het toonbeelden van recyclage, zoals een klompviool of een sigarenkist als basis voor een banjo. Die volksinstrumenten hadden een concrete functie in een lokaal orkest, bij een volksdans of op een driekoningenfeest.

Een achttal gidsen, allen muzikanten die verbonden zijn aan Muziekmozaïek in Gooik, brengen de oude muziek weer tot leven. Voor groepen geven ze bijna wekelijks rondleidingen in De Cam. Daarnaast zijn er de vele workshops voor amateurs die een hommel, draailier of klompviool willen leren bespelen. Een muzikaal hoogtepunt is de zomerstage voor traditionele volksmuziek. Overdag zijn er workshops en 's avonds hebben concerten plaats. Dit jaar wordt die zomerstage georganiseerd van zaterdag 21 tot woensdag 25 augustus. ■ GH

Info: 02 532 28 38, www.muzeekmozaiek.be

Boom sluit vriendschap met giraf

KIDS

Met pittige bewerkingen van alom bekende kinderliedjes veroverde **Kapitein Winokio** in een handomdraai de zielzjes van kleuters, pubers, ouders, peters en meters. Aandoenlijk is de familievoorstelling van *Winokio lacht*, waarmee **Winok Seresia** en **Bert Plagman** dit seizoen zowat alle theaters en cultuurcentra in Vlaanderen aandoen. Op een onbewoond eiland treurt een boom over de takken en de bladeren die voor zijn ogen hangen en zo zijn zicht op de voorbijvarende schepen verhinderen. Gelukkig kan hij vriendschap sluiten met een giraf, die door keelpijn en heesheid wordt geplaagd nadat hij alle schepen de haven heeft binnengeropen. Door toedoen van het stinkdier Katunga groeien de boom en de giraf naar elkaar toe. 'Blijf maar altijd bij me', fluistert de boom, als

de problemen zijn opgelost. 'Ik ga hier nooit meer weg', zegt de giraf. Zachtjes knuffelen ze elkaar en turen dan samen naar de zon die in de zee zakt. Uiteraard een knipoog naar de vrolijke meezinger, gekend in elke jeugdbeweging. De voorstelling is veel uitgebreider dan het gelijknamige kleuterboekje. Alle poppen en rekvisieten komen uit hetzelfde koffertje. Met een minimum aan middelen bereiken de acteurs, die voor de commedia dell'arte stijl hebben gekozen, maximale effecten. Multi-instrumentalist **Ivan Smeulders** improviseert tijdens het stuk op de orkestsuites en de pianocomposities die Bach voor zijn tweede vrouw Anna Magdalena schreef. ■ LD

ZA · 29 MEI · 14.00

Kapitein Winokio lacht

Kapitein Winokio
Tervuren, GC Papeblok, 02 769 20 16

ZO · 30 MEI · 14.00 EN 16.00

Kapitein Winokio lacht

Kapitein Winokio
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Aan tafel op Zinneke

PARADE

Poppenspelers geven op zaterdag 22 mei van op kleurrijk versierde balkons het startschot van de zesde Zinneke Parade. Motto van deze editie van het kleurrijke stadsfestival is Aan tafel / A table.

Vanaf drie uur zijn er op het hele traject in de Brusselse binnenstad animaties te bewonderen. Ze vertrekken vanuit vier invalswegen en lopen naar elkaar toe om in de defilerende stoet samen te komen. 'Zowat 150 verenigingen uit de agglomeratie laten enthousiast zien wat voor creatief talent ze in huis hebben', zegt Dis Huyghe. Het is een vurige festiviteit van de mensen, door de mensen, voor de mensen. 'Er werden samenwerkingsverbanden met andere organisaties, clubs en scholen opgezet. Nadat het thema was uitgediept konden een 25-tal *zinnodes* worden gevormd, die elk rond een apart onderwerp hebben ge-

werkt. De voorbije maanden was het op alle fronten een drukte van jewelste. Kostuums dienden op de valreep nog worden bijgeknipt. Lieder en danspassen werden tot op de laatste repetitie aangeleerd.'

Dramaturgen waken over het artistieke niveau. 'De Zinneke Parade is geen banaal stadscarneval. Het is niet de bedoeling dat toeschouwers zich als wortel of aardbei verkleeden, tenzij de kostuums mooi en origineel zijn. Ook het publiek zal het défilé ervaren als een zinnenstrelend evenement.' In de zinnode *Opstand van de bestekken* manifesteren vorken, messen en lepels, die in de gootsteen onwaardig werden behandeld. Zij ijveren ook voor een minder eentonige job. Molenbeekse verenigingen pakken uit met een levend schilderij, een *tableau vivant*. Het Laatste Avondmaal is in de kunstgeschiedenis ontelbare malen uitgebeeld, al is het opmerkelijk dat de gerechten in de loop der tijden alsmaar rijkelijker werden.

Bij de Elsense groepen, die *Profit' Rock & Roll Mops* hebben bedacht, zal er stevig met

Toots en Lirica in de bres voor kinderen

MU
ZIEK

In Cambodja ligt het basisonderwijs op apegapen en in Vietnam worden schoolkinderen voortdurend geconfronteerd met fysisch en psychisch geweld. **Kids for Kids** heeft in beide landen projecten opgezet om hieraan te verhelpen. Het benefietconcert, dat **Toots Thielemans** en het Genkse jeugdkoor **Lirica** in de Grimbergse abdijkerk geven, steunt de Lhasanoumea Walkabout, die geld voor de projecten verzamelt. De 88-jarige mondharmonicavirtuoos hoopt zijn melancholische

Bluesette nog met evenveel energie als in zijn succesrijke Amerikaanse periode te vertolken. Dirigent **Jos Venken** studeerde met zijn Limburgs jeugdkoor liederen van Vlaamse componisten in, waarvan het merendeel al op cd werd uitgebracht. Twee jaar geleden was Lirica laureaat van de wedstrijd die Koor & Stem in samenwerking met Klara en Canvas organiseerde. ■ LD

VR · 7 MEI · 20.00

Toots Thielemans & Lirica

Grimbergen, abdijkerk, 02 263 03 43

Klankkleuren mixen

MU
ZIEK

Muzikale avonturiers als **Quentin Dujardin** en **Tuur Florizoone** reizen naar de uithoeken van de wereld om hun muzikale honger te stillen. Met zijn contemplatief gitaarspel begeleidde Dujardin, afkomstig uit de omgeving van Dinant, reeds Manu Katché en Lee Townsend. Hij beperkt zich echter niet tot impressionistische klankwerelden, maar haalt ook stevig uit als hij de Spaanse flamencotoer opgaat.

De Leuvense accordeonist Tuur Florizoone tovert uit zijn trekzak zowel energieke als melancholische wijsjes. Door celliste **Marine**

Horbaczewski van het Wang Wei Quartet bij hun project te betrekken, ontstaat een onvoorspelbare muzikale alchemie. De jonge strijkvirtuoze uit het Luikse specialiseerde zich in *soundscape*s voor het theater en *kamerrock*. Op het Festival van Avignon ondersteunde ze *Genèse 2* van de Russische schrijver Ivan Viripaev. ■ LD

ZA · 15 MEI · 20.00

Quinten Dujardin Trio / Florizoone Massot, Horbaczewski

dubbelconcert

Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

e Parade

de heupen geschud worden. Om de hongerige disgenoten op hun wenken te bedienen rennen deze zinneke heen en weer tussen de keuken en de eetkamer.

De *Stoemp-zinnode* toont hoe plattelanders hun heil zoeken in de stad. Zij nemen hun kippen, schapen en paarden mee. De stedelingen hunkeren daarentegen naar rust en zoeken de buiten op. Steltlopers met rienen en een grappige groentefanfare garanderen het nodige jolijt. Er worden ook smulspreekjes verteld en er wordt ingezoomd op de kwalijke gevolgen van junkfood. De hapklare hamburgers worden met barnumreclame aangeprezen, maar tasten de gezondheid van de consument aan.

Een collectief van sympathisanten uit Mechelen, Leuven en Brussel analyseert het verteringsproces. Onvermijdelijk zal het bij hun doortocht gaan stinken. Tussen de poten van een liefdestafel worden intieme geheimpjes uitgewisseld zonder dat de andere aanwezigen er iets van opmerken. De *Tafel van de Mendel-jefkes* verandert voortdurend van gedaante.

Telkens ze gaat zweven, reageren de verschillende elementen. Kortom: de Zinneke Parade integreert opnieuw op een prettige manier de straatkunst en het verenigingsleven in de grootstad. ■ LUDO DOSOGNE

ZA · 22 MEI · 15.00

Zinneke Parade

Brussel, stadscentrum,
02 214 20 07 02 214 20 07

Oorstrelende optredens in de tuin

MU
ZIEK

Hinderlijke oordopjes zijn overbodig bij de optredens in de tuin van Jeugdhuis 't Bronneken in Asse. Het jeugdhuis kiest resoluut voor kwalitatief hoogstaande luisterconcerten.

In een semi-akoestisch concert worden de artiesten hun stemmen en instrumenten niet vervormd. Alles klinkt authentieker. Die intimistische aanpak past ook beter bij de lente. In tegenstelling tot de megafestivals is er geen geluidsoverlast en wordt de band met de natuur versterkt. Ook de vogels en vlinders zijn welkom!

Op zaterdag 1 mei bijt **The Flying Horseman** de spits af. **Bert Dockx** en zijn kompanen spelen bluesy songs met een zwart randje. Leonard Cohen en Nick Cave zijn nooit veraf. Ditmaal bestrijdt hij in zijn eentje zijn muzikale demonen. **Stef Kamil Carlens** scheerde al hoge toppen met Zita Swoon. *TV Song*, *Jintro & the Great Luna* en *Thinking about you all the time* groeiden uit tot klassiekers. We zijn benieuwd wat zijn contacten met de muziekscene in Burkina Faso hebben opgeleverd. In zijn akoestische soliset creëert hij in alle vrijheid een spannend klankuniversum.

Op zondag 2 mei speelt de piepjonge Vlaams-Brabantse band **Willow** dansbare indierock. De groep prijkte vorig jaar al bovenaan op de muziekwedstrijd Rockvok.

Ondertussen pakten de gedreven muzikanten de derde plek en de publieksprijs van Humo's Rock Rally 2010. **Liesa Van der Aa** begeleidt haar breekbare stem met een uitgekend vioolspel. Ze puzzelt op een verrassende manier met melodieën en klankreeksen. Op de literaire Saint-Amour tournee was ze een van de markantste verschijningen.

The Bony King of Nowhere is het geesteskind van zanger-gitarist **Bram Vanparys**. Zijn stemgeluid is dromerig, warm en sfeervol. Vergelijkingen met Nick Drake, Devendra Banhart en Granddaddy zijn niet uit de lucht gegrepen. Naar de debuut cd *Alas My Love* hebben we met gespitste oren genoten. **Bent Van Looy** en gitarist **Reinhard Vanbergen** van **Das Pop** zorgen zondagnacht voor het neusje van de zalm. Dankzij De Slimste Mens is Bent Van Looy's populariteit nog toegenomen. We zijn ervan overtuigd dat muzikale successen als *Underground*, *Wings* en *Never Get Enough* in een akoestische versie nog aanstekelijker klinken.

Mocht het ondanks de deal die de organisatoren met de weergoden sloten, pijpenstelen regenen of onstuimig stormen dan gaan de concerten in het Jeugdhuis door. Daar is er slechts plaats voor de eerste 250 personen. ■ LUDO DOSOGNE

1 EN 2 MEI · 19.30
Tuinoptredens 2010

Asse, jeugdhuis 't Bronneken,
0494 30 70 86
www.tuinoptredens.be

agenda

PO
DIUM

THEATER

ZO · 2 MEI · 15.00

Zwijg, kleine!

Kris Kras

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

DO · 6 MEI · 20.30

Golden Boy

Theater Antigone

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

7 EN 8 MEI · 20.00

Spinnen kunt ge niet opereren

De Zonderlingen

Kraainem, GC de Lijsterbes,
02 721 28 06

WO · 12 MEI · 20.30

On Raftery's hill

Theatermakershuis De Queeste

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

14, 15 EN 16 MEI · 20.00 EN 15.00

Diamond Drift

JKG Element

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

KIDS

ZO · 2 MEI · 15.00 EN 16.30

Karussell

Pantalone vzw

Wommel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

ZA · 8 MEI · 15.00

De schoenen van Assepoes

Laika

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO · 9 MEI · 10.00

Supervlieg

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO · 9 MEI · 15.00

Ganzenbord

Toneelschap B&D

Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

ZA · 15 MEI · 15.00 EN 19.00

Christophe & Willy

Bronks

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

WO · 19 MEI · 15.00

Christophe & Willy

Bronks

Grimbergen, voetbalveld,
02 263 03 43

ZA · 22 MEI · 19.00

De schoenen van Assepoes

Laika

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZA · 29 MEI · 14.00

Kapitein Winokio lacht

Kapitein Winokio

Tervuren, GC Papeblok,
02 769 20 16

ZO · 30 MEI · 14.00 EN 16.00

Kapitein Winokio lacht

Kapitein Winokio

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Marieke Jager (23/05)

Kamagurka geneest (7/05)

© ELS OOSTVEEN

HUMOR

WO · 5 MEI · 20.30

Je zal alles worden

Wouter Deprez
Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

ZO · 6 MEI · 20.00

Obscene fabels etc.

An Nelissen
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

DO · 6 MEI · 20.30

Freek komt!

Freek De Jonge
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR · 7 MEI · 20.00

Kamagurka geneest

Kamagurka
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

DO · 20 MEI · 20.30

Wolf

Kommil Foo
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR · 28 MEI · 20.15

Het uur van de pruster

Wim Helsen
Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

28 EN 29 MEI · 20.30

Je zal alles worden

Wouter Deprez
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

ZA · 29 MEI · 20.00

Comedy night in café Het Labierint

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

DANS

WO · 5 MEI · 20.30

1001

Arco Renz
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

DO · 6 MEI · 14.00

Dansnamiddag met radio Minerva

Hoeilaart, De Eekhoorn, 02 657 16 34

VR · 28 MEI · 19.00

Lente op de dansvloer

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

MU ZIEK

1 EN 2 MEI · 19.30

Tuinoptredens 2010

Asse, jeugdhuys 't Bronneken,
0494 30 70 86

ZO · 2 MEI · 11.00

Flamas

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR · 7 MEI · 20.00

Toots Thielemans & Lirica

Grimbergen, abdijkerk,
02 263 03 43

VR · 7 MEI · 20.30

Hannelore Bedert / JackoBond

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZA · 8 MEI · 20.30

Hannelore Bedert

Tervuren, GC Papeblok,
02 769 20 16

WO · 12 MEI · 20.00

Patrick Ouchène and Runnin' Wild

Wezembeek-Oppem,
GC de Kam,
02 731 43 31

VR · 14 MEI · 20.00

Movie Spectaculars

VVZ Band Nieuwenrode
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZA · 15 MEI · 20.00

Dylan-tribute

Bruno Deneckere, Derek
en Nils De Caster
Asse, 't Smiske,
0479 29 90 09

ZA · 15 MEI · 20.00

Quinten Dujardin Trio / Florizoone, Massot, Horbaczewski

dubbelconcert
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZA · 15 MEI · 21.00

Starcheck

Dilbeek, Den Tat,
02 569 56 17

VR · 21 MEI · 20.15

40 jaar Nicole & Hugo

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

ZA · 22 MEI · 20.00

Brick de Bois en Levien

Asse, 't Smiske, 0479 29 90 09

ZO · 23 MEI · 16.00

Marike Jager

Asse, 't Smiske, 0479 29 90 09

VR · 28 MEI · 20.30

Willem Vermandere

Hoeilaart, De Eekhoorn, 02 657 16 34

JAZZ

ZA · 8 MEI · 20.30

Tutu Puoane & Brussels Jazz Orchestra

Honouring Mama Africa!
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DO · 27 MEI · 20.15

Hijaz

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZO · 30 MEI · 15.00

Orgelconcert: Dame Gillian Weir

Grimbergen, abdijkerk,
02 263 03 43

KLASSIEK

ZO · 9 MEI · 11.00

Reynaert! Rossestreken

Grupetto
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

Karussell (2/05)

Runnin' Wild (12/05)

Zita Swoon (1/05)

FI LM

ZO · 2 MEI · 20.00

Eyes wide open

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

MA · 3 MEI · 14.30 EN 20.30

Das weisse Band

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR · 7 MEI · 20.00

Dossier K

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

ZO · 9 MEI · 15.00

Fantastic Mr. Fox

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

MA · 10 MEI · 20.30

Bo – Het Engelenhuis

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DI · 11 MEI · 20.30

Precious

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

WO · 12 MEI · 20.30

Bo – Het Engelenhuis

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO · 13 MEI · 21.00

De helaasheid der dingen

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

VR · 14 MEI · 21.00

Inglorious Bastards

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

ZA · 15 MEI · 21.00

Mamma Mia

Jezus-Eik, GC de Bosuil,
02 657 31 79

ZO · 16 MEI · 20.00

Bo – Het Engelenhuis

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

MA · 17 MEI · 20.30

The Book of Eli

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DI · 18 MEI · 20.30

A single men

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

WO · 19 MEI · 20.30

Das weisse Band

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

WO · 19 MEI · 20.00 EN 22.00

Beste Vlaamse kortfilms 2009 / 10j. Filmfestival Leuven kort

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

DO · 20 MEI · 15.00 EN 20.00

Mr. Nobody

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

ZO · 23 MEI · 20.00

An Education

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

DI · 25 MEI · 20.30

An Education

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

WO · 26 MEI · 20.30

An Education

Overijse, CC Den Blank,
02 687 59 59

MA · 31 MEI · 20.30

Mr. Nobody

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

EX PO

1 TOT 9 MEI

Storie Italiana

Meise, Cultuurhuis,
0476 87 70 03

TOT 9 MEI

El Greco

Brussel, Bozar,
02 507 82 00

TOT 10 MEI

Feel Home

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 10 MEI

In the Shape

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 16 MEI

Boogschieten

Fred Bervoets gefotografeerd door Dirk Vermeirre Beersel, Herman Teirlinckhuis,
02 359 16 43

TOT 22 MEI

The fuping 11, ceramic unica

Brussel, Design Vlaanderen galerie,
02 227 60 61

TOT 23 MEI

You move you interact

Dworp, vomingscentrum Destelheide,
02 380 39 15

TOT 31 MEI

De wereld vertelt

foto's van Lieve Blancquaert, Maarten Jacobs, Joeri Vlekken Zellik, CC Asse,
02 466 78 21

TOT 31 MEI

Allegorie of het fictieve verhaal van Don Quichotte

Jef Couck Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

TOT 26 JUN

Symbolisme in België

Brussel, Koninklijke Musea voor Schone Kunsten,
02 508 32 11

An Education (23, 25 en 26/05)

Eyes wide open (2/05)

Storie Italiana (1 tot 9/05)

TOT 29 AUG

Moomin

Brussel, stripmuseum,
02 219 19 80

TOT 30 AUG

In de wind

Sven 't Jolle
Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

TOT 26 SEP

Edouard Huberti aan de eer

Tervuren, Hof van Melijn,
02 769 20 81

TOT 31 OKT

In de schaduw van het Congomuseum. Tervuren 1910

Tervuren, Hof van Melijn,
02 769 20 81

VOR MING

DO · 6 MEI · 20.00

Honingproeverij

Dilbeek, Den Tat,
02 569 56 17

WO · 12 MEI · 20.00

Een paar nieuwe ogen, poëzie als blikopener

Sint-Pieters-Leeuw, CC Coloma,
02 371 63 07

OP STAP

ZO · 2 MEI · 10.30

Waarom stierven de dinosaurussen uit?

Hoeilaart, Bosmuseum,
02 657 93 64

ZO · 9 MEI · 14.00

Grenzen van het Zoniënwoud

Hoeilaart, Bosmuseum,
02 657 93 64

ZO · 23 MEI · 15.30

Lentewandeling

Dworp, oud gemeentehuis,
02 380 17 52

ZO · 30 MEI · 6.00

Vroege vogelwandeling

Tervuren, marktplein, 02 769 20 81

VA RIA

ZA · 1 MEI · 10.00

Start vaarseizoen met grote vaarhappening

Verschillende locaties,
02 218 54 10,
www.kanaaltochtenbrabant.be

6 TOT 9 MEI

Meifeesten

Hoeilaart,
verschillende locaties,
02 657 05 04

7 TOT 29 MEI

Kunstenfestivaldesarts

Brussel, verschillende locaties,
070 22 21 99

ZO · 9 MEI · 10.30

Zeepkistenrace

Linkebeek, Van Dormaelstraat,
02 380 40 10

ZO · 9 MEI · 11.00

Stadskriebels

sportfeest
Brussel,
Oude en Nieuwe Graanmarkt,
02 413 04 38

MA · 10 MEI · 19.30

Europees feest: Polen

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

VR · 21 MEI · 19.00

Verenigenquiz

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

ZA · 22 MEI · 15.00

Zinneke Parade

Brussel, stadscentrum,
02 214 20 07 02

ZA · 22 MEI · 20.30

Magisch Cabaret

35 jaar goochelclub Lucky Ring
Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO · 30 MEI · 10.00

Kunstenars in open lucht

Vilvoorde, park Drie Fontijnen,
pierrebogaerts@skynet.be

Popa Chubby

Popa Chubby zingt de blues, schreven we in RandKrant van april, maar niet in Vilvoorde zoals wij aankondigden. Onze excuses voor de mensen die we hierdoor op het verkeerde been hebben gezet. Popa Chubby toert in België op: 1 mei (Arlon), 2 mei (Leffinge) en 20 juni (Flemalle).

Info: op www.popachubby.com

Uit in de Rand

Op www.uitinderand.be verneem je wat er in de negentien gemeenten van de Vlaamse Rand allemaal te beleven valt op sociaal-cultureel gebied. Je kunt er perfect een avondje uit mee plannen. Naast theater, muziek, dans, enzovoort, vind je er ook de activiteiten van tal van verenigingen. Organisaties die hun activiteiten bekend willen maken, kunnen die trouwens zelf in de Uitdatabank invoeren via www.uitdatabank.be

Grenzen van het Zoniënwoud (9/05)

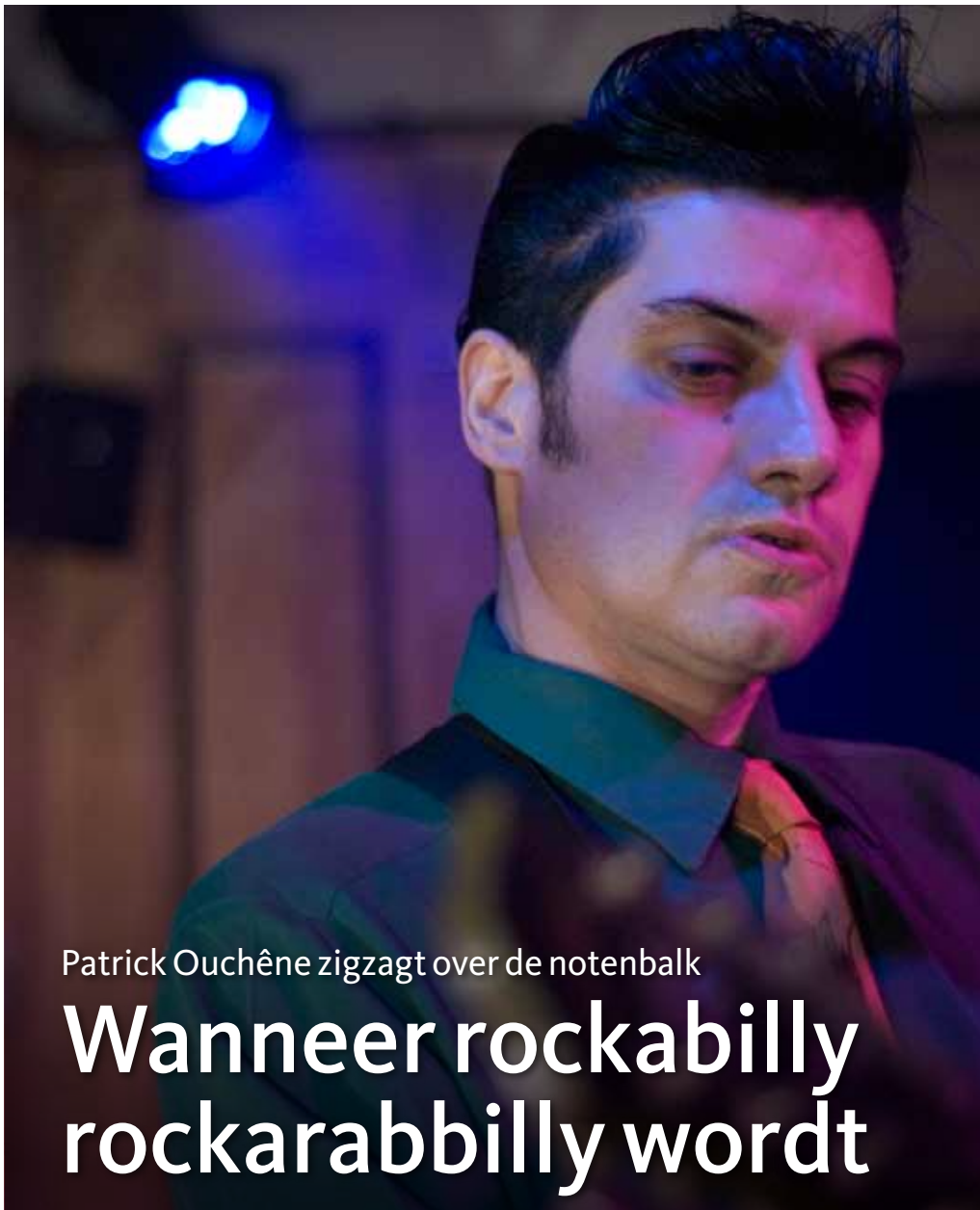
Kunstenfestivaldesarts (7 tot 29/05)

© DAISUKE NAGAOKA

De agenda wordt samengesteld met gegevens uit de Uitdatabank. Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de agenda, moeten ons hun informatie anderhalve maand voor het verschijnen ervan bezorgen. Je kunt de gegevens mailen naar randkrant@derand.be, per brief sturen naar ons redactieadres (RandKrant - UIT in de Rand Agenda, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) of invoeren in de Uitdatabank via www.uitdatabank.be. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschaps- en cultuurcentra in de Rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen, worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de Rand. Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be.

Geef zelf je activiteit in!
Uitdatabank.be

Patrick Ouchène zigzagt over de notenbalk

Wanneer rockabilly rockarabbilly wordt

Uiterlijk is hij een kruising van de jonge Elvis en James Dean, maar hij is zeker niet verwant met Ronny King. De pretentieloze pioniersrock van de jaren vijftig is hem op het lijf geschreven. Hij voegt er zijn eigen kruiden aan toe.

TEKST Ludo Dosogne ■ FOTO Tine De Wilde

Hij koestert vinylplaten en zoekt het liefst in naoorlogse Amerikaanse wagens door de hoofdstad. Aan de spulletjes die in de vintage etalages liggen te blinken, kan hij moeilijk weerstaan. Toch wordt Patrick Ouchène niet voortgedreven door nostalgie. Met *Runnin' Wild* breidt hij een eigentijds vervolg aan de muziekgenres die hem dierbaar zijn. In het alternatieve rockcircuit had hij al lang zijn sporen verdiend. Bij het grote publiek viel hij pas op toen hij vorig jaar België vertegenwoordigde op het Eurovisiesongfestival.

'Daar was ik een buitenbeentje', lacht hij. 'Het nummer *Copycat* dat Jacques Duvall voor mij had geschreven, werd verkeerd be-

grepen. Slechts weinigen zagen er de humor van in. Ik heb ontelbare interviews gegeven. Over mijn muziek, niet over mezelf. Toch werd de hetze tegen mij alsmaar groter. Die schandaalsfeer droeg wel bij tot mijn internationale bekendheid', lacht Ouchène. 'Bij de stemming kreeg ik nauwelijks punten. Mijn muzikaal universum is ook totaal verschillend. Ik ben blij dat ik mijn eigenheid kan bewaren en niet verplicht wordt dingen te doen waar ik niet achter sta.'

Fan van rockpioniers

Patrick Ouchène heeft Frans-Marokkaanse roots. 'Mijn ouders emigreerden naar België omwille van de werkzekerheid. Ik ben in 1966

geboren. De Amerikaanse rockpioniers uit de jaren vijftig heb ik dus met enige vertraging leren kennen. Ik zag ze als kind aan het werk in een televisieshow. Alles nog in zwart-wit. Gene Vincent maakte indruk met zijn schokkerige bewegingen en onverstaanbaar gebrabbel in *Be-bop-a-lula*. Later vernam ik dat hij na een zwaar motorongeval invalide was geworden, maar dat had ik niet gemerkt.' De ongecompliceerde Amerikaanse rockers intrigeerden hem meer dan de afgeborstelde Franse publiekstrekkers, die er geen graten in zagen om de originele Engelse songs in popperig Frans te vertalen. Hij raakte in de ban van de bijzondere sound van Buddy Holly, die via songs als *That'll be the day* en *Peggy Sue* gepolijste country met rauwe rockabilly combineerde. Ook Carl Perkins uit Memphis Tennessee, die Elvis Presley naar de kroon stak, oefende een invloed op hem uit met *Blue suede shoes*. Ouchène is zeker niet afkerig van jazz. Hij praat voluit over Stephane Grapelli en de boegbeelden van de zigeunermuziek. Maar al te graag zou hij de techniek van Django Reinhardt onder de knie krijgen. Ook heeft hij een boontje voor de cajun muziek.

Smeltkroes

Ouchène maakte indertijd deel uit van de Domino's. Trots vertelt hij hoe hij met Charles Aznavour een duet zong. Met zijn huidige band *Runnin' Wild* verruimt hij rockabilly tot *rockarabbilly*. We delen het podium met een Berber zanger en we brengen klassieke Arabische poëzie. Brussel is een smeltkroes van westerse en oosterse culturen. Het zou van bekrompenheid getuigen als we ons tot één van beide zouden beperken. Muziek is een belangrijk integratiemiddel. De gospel vervulde die functie al in de in de Afro-Amerikaanse samenleving. Ook de rockarabbilly kan de verstandhouding tussen de jongeren met roots in de Maghreb en hun westers opgevoede leeftijdsgenoten verbeteren.'

Let's party

In 2008 organiseerde Ouchène aan het Atomium een fifties party ter gelegenheid van de vijftigste verjaardag van Expo 58. Dames in Marilyn Monroe outfit of met opgehoogde kapsels poseerden op de goed onderhouden pronkauto's uit de bewuste periode. Op het concertpodium wisselden country formaties af met rockabilly bands en revue artiesten. In discotheek Mirano programmeerde hij epigonen van Elvis Presley en Jerry Lee Lewis. Compleet met de beroemde witte piano, die op het einde van de show in vlammen opgaat. Ook voor het concert in GC de Kam heeft hij enkele theatrale verrassingen in petto.

WO · 12 MEI · 20.00

Patrick Ouchène and Runnin' Wild

Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

De huurprijzen voor sociale woningen in de Vlaamse Rand stijgen spectaculair. Dat is het gevolg van de nieuwe huurprijsberekening. Vanaf 2011 wordt de huurwaarde op de privé-markt volop mee in rekening gebracht bij het bepalen van de huurprijs van sociale woningen.

TEKST Luc Vanheerentals ■ FOTO Filip Claessens

3 Sociale huisvesting

Scherpe verhoging huurprijzen

Frederik Van Nuffel

Sinds 2008 wordt de huurwaarde van een pand op de privé-markt geleidelijk aan belangrijker bij de berekening van de huurprijzen voor sociale woningen. Sinds dan geldt een overgangsregeling tot in 2011 de nieuwe berekeningswijze volledig van kracht wordt. Dat heeft grote gevolgen voor de sociale woningen in de Rand, want net als de andere immobiliënprijzen vallen ook de huurprijzen op de privé-markt in de Rand duurder uit dan elders. Bij de sociale huisvestingsmaatschappij Inter-Vilvoordse, die meer dan 2000 sociale woningen beheert in Vilvoorde, Machelen en Mechelen, stegen de gemiddelde huurprijzen in 2009 met 7%; in 2010 met 13%. In 2011 wordt een stijging met 9% verwacht.

Nefaste invloed markthuurlaag

Bij de bepaling van de huurprijs werd tot voor 2008 uitgegaan van een referentiehurlaag op basis van de kost voor de bouw en eventuele renovatie van het pand. De huurprijs werd vervolgens gecorrigeerd aan de hand van het

inkomen en het aantal personen ten laste. In dit systeem moest je maximum 1/60e van je inkomen aan huur betalen. Vanaf 2011 wordt vertrokken van 1/55e van het netto belastbaar inkomen. Vervolgens wordt een *gezinskorting* toegepast in functie van het aantal personen ten laste en een *patrimoniumkorting* op basis van de markthuurlaag van de woning. Hoe goedkoper de woning, hoe groter de korting. Men betaalt nooit meer dan 1/55e van het inkomen en de markthuurlaag van de woning. De minimumhuurlaag schommelt tussen 100 en 200 euro. In de periode 2008-2010 neemt de invloed van de referentiehurlaag geleidelijk af; de markthuurlaag neemt toe. Een hogere markthuurlaag zal dus resulteren in een hogere maximum- en minimumhuur. De toegekende patrimoniumkorting zal in de Vlaamse Rand lager liggen dan elders.

Omgekeerd effect

De hervorming van de huurprijsberekening is het werk van de voormalige minister van

FR Forte hausse des loyers

A la société de logement social Inter-Vilvoordse, les loyers moyens ont augmenté de 7% en 2009, et de 13% en 2010. En 2011, la hausse devrait atteindre 9%. Les loyers des logements sociaux dans le Vlaamse Rand affichent donc une tendance spectaculaire à la hausse. Tel est la conséquence du nouveau système de calcul des loyers. Dans ce système, la valeur locative sur le marché privé est prise en compte pour déterminer le loyer des logements sociaux. Ce système s'applique progressivement depuis 2008 pour atteindre son régime de croisière en 2011. 'Personne ne comprend le nouveau mode de calcul. Nous devons constamment fournir des explications', nous dit Van Nuffel, directeur de Inter-Vilvoordse. Le nombre de mauvais payeurs a lui aussi augmenté.

Sociale Huisvesting Marino Keulen (Open VLD). Het financieringssysteem moet volgens hem de sociale huisvestingsmaatschappijen in staat stellen te verhuren zonder verlies en op die manier meer financiële ademruimte verschaffen om nieuwe woningen te bouwen. Hij voorspelde dat met de nieuwe berekening heel wat sociaal zwakkere huurders minder huur zouden moeten betalen terwijl sociale huurders met een hoger inkomen meer zouden moeten afdokken. Directeur Marc Paesmans van de Gewestelijke Maatschappij Volkshuisvesting in Sint-Pieters-Leeuw vreest echter dat de huurders met een beter inkomen naar de privésector zullen verhuizen, wat de goede sociale mix in de sociale huisvesting in het gedrang brengt.

De sociale huisvestingsmaatschappijen in de Vlaamse Rand waren de afgelopen jaren verplicht huurprijsstijgingen door te voeren. Bij Inter-Vilvoordse was ze het meest opvallend. 'De invloed van de nieuwe regeling is duidelijk merkbaar. De overgang naar de markthuren als basis van de huurprijsberekening is samen met het optrekken van de bovengrens van het gezamenlijk belastbaar inkomen goed voor 7 procent van de huurprijsstijging. Als men de evolutie van het inkomen en het aantal personen ten laste in aanmerking neemt loop de stijging zelfs op tot 13 procent', zegt Frederik Van Nuffel, directeur van Inter-Vilvoordse.

De complexiteit van de nieuwe huurprijsberekening tijdens de overgangsfase geeft aanleiding tot grote verwarring bij de huurders. 'Niemand begrijpt de nieuwe berekeningswijze. Wij moeten voortdurend extra uitleg geven', aldus Van Nuffel. Ook het aantal wanbetalers is toegenomen. 'Momenteel heeft één op vijf een betalingsachterstand. Dat gaat van kleine bedragen tot duizenden euro.' Omwille van de forse prijsstijgingen die ook in 2011 te verwachten zijn, dringt Inter-Vilvoordse bij Vlaams minister van Wonen Freya Van den Bossche (SPA) aan om de nieuwe stijging met minstens een jaar uit te stellen.

Akker wordt bos

Op de grens van Kraainem en Zaventem, bijna in de wegberm van de grote ring, ligt een park- en bosgebied dat een paar jaar geleden is aangelegd. De milieudiensten van beide gemeenten, enkele politici en Econet realiseerden het project. Het is een verrassend kleinschalig landschap dat je in deze *Op stap* zelf kan ontdekken.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

De voormalige landbouwzone is heringericht als groene stapsteen naar onder meer het Woluweveld en de voormalige renbaan van Sterrebeek. Enkele boomgaarden en een heus gemengd bos zijn de belangrijkste ingrediënten van deze wandelzone', stelt Guido Declercq, milieubtenaar van Zaventem. 'De aangrenzende Kleine Maalbeek is op dit ogenblik nog erg vervuild, maar daar zal de komende jaren verandering in komen. Het duurt allemaal wat langer dan voorzien, maar het lukt wel.'

Bos + grasland = biodiversiteit

Het bos geeft een dichtbeplante indruk. De huidige vergraste akkers zouden nochtans heel wat leven kunnen bieden aan planten en dieren, ook al vanwege de naar het zuiden gerichte helling waardoor zich een warm microklimaat kan ontwikkelen. Met het nieuwe, opgroeiende bos zal dat echter niet gebeuren omdat de schaduw voor afkoeling zorgt. Maar wat wil je: een boom is voor vele mensen nu eenmaal de duidelijkste expo-

ment voor natuur. Als de overblijvende akkers bij het Molenbos worden ingelijfd, zou men er goed aan doen wat open graslanden te creëren. In combinatie met de aanwezige holle weg, de houtkanten en het jonge bos kan dit een schitterende biotoop opleveren voor vele planten en dieren. Gelukkig bestaat de kans dat het ooit zover komt. Hel zal alleszins voor meer biodiversiteit zorgen. En dat mag wel in deze tijden dat vele soorten het moeilijk hebben, zeker in onze dichtbevolkte regio.

Fit-o-meter in het groen

Onze uitstap vertrekt op de parkeerplaats van het Jourdainpark aan de Kasteelweg / Pastoorkesweg in Kraainem. Van daar stap je richting taverne-restaurant d'Oude Pastorie door de eerste ingang rechts te nemen. Volg dan onmiddellijk links zodat je aan de vijver komt waar d'Oude Pastorie een leuk terras heeft. Daar hou je rechts tot je op de bijzondere driestammige plataan loopt, waar je eerst links en dan rechts volgt zodat de speeltuin op je rechterkant ligt. Volg nu

de cirkelvormige baan met de fit-o-meter en de vele mooie platanen. Achter de omheining rechts ligt een natuurlijke moeraszone, links staan enkele fraaie taxussen. Iets verderop zie je achter het poortje opnieuw een interessante moeraszone met een natuurlijke vegetatie. Volg het ronde pad tot je aansluit op de dijk tussen de twee waterpartijen. Rechts is er een meer natuurlijke waterpartij dan links, maar overal vind je vogels in verschillende kleuren en maten. Blijf het hoofdpad volgen tot je aan de asfaltweg (Steenweg op Zaventem) belandt, neem rechts, kruis de Kleine Maalbeek en steek de Molenstraat over zodat je in de Zaventemseweg komt. Blijf deze volgen tot het infobord aan de eerste boomgaard met verschillende oude rassen.

Verrassend kleinschalig landschap

Als je het hoofdpad bewandelt kom je automatisch heel dicht tegen de wegberm van de ring. Het landschap en de vegetatie zijn veel mooier dan je op het eerste zicht zou denken. Iets verderop splitst de weg in twee. Je

Passie voor de nieuwe tuin

Tijdens het Pinksterweekend van 22 tot 24 mei wordt in de Nationale Plantentuin in Meise een nieuw tuinevenement georganiseerd. *Passiflora* laat de tuinliefhebber via een aantal themadorpen kennismaken met de nieuwste trends op tuingebied.

Passiflora komt in de plaats van de Hobbytuin Zomerhappening die al sinds vijftien jaar in de Nationale Plantentuin werd georganiseerd. Dat was een traditionele tuinbeurs die in het teken stond van bloemen en planten. In de tuin van vandaag komen bloemen en planten nog zelden op de eerste plaats. Tuinieren komt er nog nauwelijks aan te pas, het motto is *buiten genieten*. De tuin wordt meer en meer een soort uitbreiding van de woning die van alle luxe en comfort is voorzien. Met een design buitensalon, sfeerverlichting, geluidsboxen in de parasol en een tapijt van echt kunstgras. Barbecueën doe je niet langer op een wandelroostertje, maar in de volledig ingerichte buitenkeuken. Als het weer niet meezit, hoef je geen kou meer te lijden, je steekt gewoon de buitenkachel aan. Als het weer wel meezit, kun je lekker afkoelen onder de buitendouche, in de natuurlijke zwembijver of in de hightech aquatrainer geïntegreerd in het terras.

Leeftuin

Het tuinevenement *Passiflora* is bedoeld voor die buitengenieurs die op zoek zijn naar de nieuwste trends en snuffjes voor hun *leeftuin*. Daarvoor worden een aantal themadorpen ingericht met suggesties voor de inrichting van terras- en daktuinen, stads- en parktuinen. Professionele tuinwerkers zullen er een aantal modeltuinen aanleggen, terwijl studenten van de tuinbouwscholen een aantal terrastuintjes realiseren. In het *bloemschikdorp* geven bloembinders demonstraties en is er ook een bloemschikwedstrijd waarvoor ze onder andere een kringloop werkstuk met deels gerecycleerde

materialen samenstellen. Er is een *culinair dorp*, waar chefs aan de slag gaan met vergeten groenten, kruiden en andere eetbare gewassen en waar de nieuwste apparaten voor buiten koken worden getoond. Er is een apart *dieren-dorp* voor neerhofdieren en in de *chic garden village* wordt het nieuwste outdoor meubilair en trendy tuindecoratie getoond. Onder het thema *arti-diversiteit* kun je op verschillende plaatsen in de plantentuin *tuinkunst* van jonge kunstenaars bewonderen.

Actie

Het Kasteel van Bouchout wordt voor de gelegenheid omgevormd tot een kenniscentrum met films, productvoorstellingen, en de fototentoonstelling *Koffers vol natuur* van natuurfotograaf Tom Linster over biodiversiteit. In het midden van de tentoonstelling staat een biodiversiteitsboom waaraan in de loop van het jaar steeds meer foto's opgehangen zullen worden, gemaakt door amateurfotografen. De Plantentuin organiseert dit jaar overigens een aantal workshops natuurfotografie met Tom Linster. Op 22 mei, de Internationale Dag van de Biodiversiteit, geeft klimaatambassadeur Serghe de Gheldere een aantal voordrachten over de klimaatverandering. In het herbarium kun je nieuwe plantenvariëteiten ontdekken en kom je alles te weten over hoe men vroeger te werk ging bij het vermeerderen van onder andere orchideeën. Oude en nieuwe bloemisterijtechnieken worden er op een boeiende wijze tentoongesteld. In het Plantenpaleis kun je ten slotte aan de hand van het Afrikaanse ontdekkingsparcours de wonderlijke plantenwereld van het Afrikaanse continent verkennen: levende steentjes uit Namibië, de baobab uit de savanne of de koffiestruiken uit het evenaarswoud.

TEKST Paul Geerts ■ FOTO Tom Linster

i www.passiflora2010.be
en www.plantentuinmeise.be

houdt links het hoofdpad aan, wat niet belet dat je toch even rechts kunt nemen om de overgebleven akker te bekijken die nu tussen de ring en het nieuw aangeplante bos is geprangd. Keer op je stappen terug en sla ook nog eens het volgende pad rechts in dat in feite een holle weg is die je tot aan de rand van het Kraainemse dorp brengt en talloze konijnenholen telt. Ook hier keer je op je stappen terug en blijf je het hoofdpad volgen. Uiteindelijk beland je weer aan het beginpunt van het Molenbos en keer je linea recta terug naar het Jourdainpark. Aan de vijferrand vertoeven altijd eenden, ganzen en meeuwen die regelmatig door de buurtbewoners worden gevoederd. Op het einde van de vijver bevindt zich links nog een kleine, moerassige zone. Op het kruispunt kun je eerst links nemen en nog even genieten van een drankje in d'Oude Pastorie. Of je keert meteen terug naar de auto door rechts de Pastrokesweg te nemen voorbij de mooi gerestaureerde hoeve, waarna je de kasseiweg links volgt die uitgaat op de parking waar de wandeling begon.

Grote nood

aan soc

Sociale verhuurkantoren zorgen ervoor dat woningen op de privémarkt betaalbaar worden voor mensen met een lager inkomen. Net als bij de sociale woningen is er in de Vlaamse Rand een grote nood aan dergelijke woningen.

TEKST Luc Vanheerentals ■ FOTO Filip Claessens

Sociale huisvestingsmaatschappijen bouwen een eigen patrimonium aan woningen uit; sociale verhuurkantoren (SVK) huren woningen op de private huurmarkt en verhuren die verder aan mensen met een laag inkomen. De inkomensvoorwaarden om in aanmerking te komen zijn dezelfde als bij sociale huisvestingsmaatschappijen, maar bij de toewijzing houden de sociale verhuurkantoren vooral rekening met de woonbehoefte. Het SVK rekent de huurder de huurprijs door die het zelf betaalt, maar helpt de betrokkene bij de aanvraag voor de Vlaamse huursubsidie. De eigenaar is vaak bereid zijn huurprijs wat te verlagen in ruil voor bijvoorbeeld een langdurig contract, een stipte betaling, woningonderhoud of renovatiepremies.

Onderhandelen

Het grootste sociaal verhuurkantoor (SVK) in onze regio is Webra die in 1998 van start ging op initiatief van het ACW-verbond Brussel-Halle-Vilvoorde. De christelijke arbeidersbeweging slaagde er vrij snel in de huisvestingsmaatschappijen Providentia uit Asse, de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting uit Sint-Pieters-Leeuw en Elk Zijn Huis uit Tervuren bij haar initiatief te betrekken. Ook andere organisaties zoals de Bond van Grote en Jonge Gezinnen en Familiehulp regio Aalst doen momenteel mee, naast 23 gemeenten. In 1999 werd gestart

natuurlijk

Kampioen in het verstoppen

Van het vijftal witjes dat in de Rand voorkomt, is het **oranjetipje** ongetwijfeld het mooiste. Je kunt het nu zien in de moerasige gebieden of wat drogere bosranden waar minstens een van beide belangrijkste waardplanten aanwezig is: de pinksterbloem of look-zonder-look. Het is weinig geweten, maar deze vlinder legt ook eitjes op de wilde judaspenning, een plantensoort die steeds meer het hazenpad kiest vanuit de tuinen om zich in de vrije natuur te vestigen. Zelfs herik, een algemeen 'onkruid' met gele kruisbloemen, is waardplant voor het orantjetipje.

Enkel het mannetje van deze vlindersoort heeft de kenmerkende oranje vlekken in de beide hoeken van de bovenzvleugels. Het wijfje lijkt heel erg op het klein koolwitje maar heeft een duidelijk andere tekening op de ondervleugels, is een tikkeltje frêler en iets witter. Beide soorten vliegen door elkaar, zodat je niet altijd makkelijk het onderscheid kunt maken.

Als we de jongste voorspellingen mogen geloven, ziet de toekomst van het orantjetipje er niet goed uit. Als gevolg van de klimaatopwarming zou het dier bijna volledig uit ons

land verdwijnen tegen 2080. Het zou hier gewoon te warm worden waardoor de soort naar het noorden zal moeten opschuiven, zodat de huidige concentraties in Scandinavië drastisch zouden verhogen. Op dit ogenblik doet het beestje het nog goed in vochtige natuurgebieden waar vooral de pinksterbloem in voldoende aantallen aanwezig is. Op heel wat plaatsen is er zelfs nog een licht stijgende trend waarneembaar, maar die zou dus afnemen naarmate het klimaat opwarmt.

Hoe opvallend het mannetje is, des te onzichtbaarder zijn de rups en de pop. De

4 Sociale huisvesting iale huurwoningen

met vijf woningen, in oktober 2001 werd het eerste personeelslid aangeworven. Vandaag heeft SVK Webra vier huurbegeleiders en een boekhouder in dienst.

De gemiddelde huurprijs van de woningen die SVK Webra aanbiedt, schommelt tussen 300 en 500 euro. 'We kunnen de huurprijzen in dit dure gebied laag houden door met de eigenaars te onderhandelen', vertelt Marc Demol van Webra. 'De eigenaar is natuurlijk uit op zoveel mogelijk profijt, maar toch slagen we er regelmatig in om huurprijzen van 550 tot 650 euro tot onder de 500 te laten zakken omwille van de voordelen die wij kunnen bieden zoals garantie op betaling, onderhoud van de woning en de mogelijkheid om subsidies voor renovatiewerken te krijgen.' Negentig procent van de huidige huurders kan bovendien rekenen op Vlaamse huursubsidies. 'Deze subsidies schommelen naargelang het inkomen tussen 106 en 213 euro per maand', aldus Demol. Desondanks had vorig jaar 21 procent van de huurders een achterstand van betaling, wat voor het SVK 'een zware overlast' betekent. Elf wanbetalers werden in 2009 uit hun huis gezet.

Meer woningen gevraagd

'Het is niet makkelijk voor een sociaal verhuurkantoor om aan voldoende woningen te geraken', zegt Demol. 'Ons grootste probleem is het gebrek aan naambekendheid en het feit dat eigenaars het systeem niet kennen. We hebben ook niet de mankracht om zelf zoeker-

tjes na te pluizen en contacten te leggen met eigenaars. We teren momenteel vooral op de woningen die OCMW's en gemeentebesturen aanbrenge en mond-aan-mond reclame tussen eigenaars. De komende maanden willen we werk maken van samenwerkingsovereenkomsten met de gemeenten uit ons werkingsgebied. Het gaat onder meer over de faciliteitengemeenten Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Kraainem', aldus Demol. Eigenaars die samenwerken met een sociaal verhuurkantoor komen, zoals gezegd, in aanmerking voor Vlaamse subsidies voor renovatiewerken. De provincie Vlaams-Brabant kent hen hiervoor bovendien renteloze leningen toe. Er is een grote nood aan bijkomende sociale huurwoningen. Op de wachtlijst van het SVK Webra staan meer dan vierhonderd mensen.

Momenteel zijn in het Vlaams Gewest een vijftigtal sociale verhuurkantoren erkend. In bijna zes op de tien gemeenten is er een aanbod van huurwoningen. In Halle-Vilvoorde zijn drie sociale verhuurkantoren actief. De grootste is het SVK West-Brabant (SVK Webra) uit Asse dat eind 2009 152 woningen verhuurde verspreid over 25 verschillende gemeenten, onder andere in Asse (16), Beersel (2), Dilbeek (1), Grimbergen (18), Hoeilaart (6), Meise (1), Overijse (11), Sint-Genesius-Rode (1), Sint-Pieters-Leeuw (8), Tervuren (1), Vilvoorde (23) en Zaventem (6). Daarnaast is er het SVK De Woonkoepel West-Brabant in Ternat dat actief is in vier gemeenten waaronder Dilbeek (25). Tot slot is er nog het SVK Halle, een initiatief van het plaatselijke OCMW. Het SVK Woonkoepel verhuurde eind 2008 57 woningen en het SVK OCMW Halle 59 woningen.

EN Dire low-rent housing shortage

Social rental agencies are tasked with ensuring people on low incomes can find affordable accommodation on the private market. There is a huge demand for such housing in the Flemish Rand, in common with the situation for council housing. 'We hold negotiations with the owners in a bid to keep rents low in this pricey area', says Marc Demol from the Webra social rental agency in Asse. 'Owners are obviously

out to maximise their profits but we still manage to get rents in the Euro 550-650 bracket down below the 500 mark, thanks to the advantages we can offer, such as guaranteed payments, housing maintenance activities and the opportunity to qualify for renovation grants. However, the obstacles to obtaining a sufficient quantity of dwellings include a lack of awareness and a shortage of personnel.'

rupus ziet er ongeveer uit als een bloemsteel van de pinksterbloembloesem, de pop lijkt helemaal op een doorn die tegen een tak is aangeplakt. Geen van beide vind je makkelijk terug in de natuur vanwege zo goed als onzichtbaar. Betere voorbeelden van wat men *mimicry* noemt zijn nauwelijks denkbaar. Foto's van de beide stadia worden dan ook zelden gemaakt in de vrije natuur, maar komen meestal uit terraria waar deze soort wel eens wordt gekweekt. Al kan toeval uiteraard wel eens een handje helpen.

Om de kleine eitjes in de bloeiwijzen van de vermelde planten terug te vinden heb je alleen goede ogen nodig. Eerst zijn die speldenkopjes wit, maar na enkele dagen kleuren

ze oranje. Dat is het moment dat je ze het best kunt terugvinden, al blijft het geen makkelijke klus. Planten in de zon of halfschaduw krijgen duidelijk de voorkeur omdat het daar voldoende warm is om het uitbroeden door de natuurlijke warmte mogelijk te maken.

Omstreeks half juni is de vliegtijd voorbij en zie je de vlinder pas opnieuw vanaf half maart, begin april van volgend jaar. In banale landschappen of gebieden met een grote verstedelijkingsgraad laat het oranjetipje zich weinig zien. Verdroging en verruiging van terreinen spelen hem vandaag nog het meeste parten.

TEKST Herman Dierickx ■ FOTO Herman Dierickx

Pompoen als bindm

Gemeenten verbroederen of verzusteren. Ook in de Rand hebben de meeste gemeenten een speciale band met een gemeente in het buitenland. Soms om historische redenen, soms omwille van een economische, toeristische of culturele uitwisseling. Onze medewerker trok met enkele mensen uit Tervuren naar Kloster Lehnin en ondervond een verbroedering aan den lijve.

TEKST Willy Fluyt ■ FOTO Filip Claessens

Bij het binnenrijden van Kloster Lehnin, een gemeente in het vroegere Oost-Duitsland, op zestig kilometer van Berlijn, kun je er niet naast kijken. Een groot bord verwelkomt de bezoeker. Kloster Lehnin Partnerstadt

van Tervuren België, staat er te lezen. Marc Trappeniers uit de Tervurense deelgemeente Duisburg is de grondlegger van deze verbroedering. Hij is de stuwende kracht achter de Belgische Pompoenenconfederatie (BPC) die elk jaar in Duisburg het Belgisch en het Euro-

pees kampioenschap voor de zwaarste pompoenen houdt. Trappeniers bezoekt zowat alle plaatsen die van ver of van dichtbij iets met pompoenen te maken hebben.

Van feest naar broederschap

'Van vrienden van de pompoenenvereniging van Tourines-Saint-Lambert in Waals-Brabant vernam ik dat een plaatsje in de buurt van Berlijn ook iets met pompoenen doet. Elk jaar rond het einde van september houdt men in Kloster Lehnin de *Kürbisfeste*, een feest waar duizenden bezoekers op af komen. Na wat verkennende contacten trokken we zelf naar die *Kürbisfeste*. We ontmoetten er de plaatselijke burgemeester Bernd Kreykenbohm. Hij was geïnteresseerd in een verbroedering met onze gemeente. Zo'n verbroedering zou volgens hem de modernisering van zijn gemeente bespoedigen', zegt Marc Trappeniers.

Kreykenbohm was na de val van de Berlijnse muur door de Duitse overheid aangesteld om de gemeente zo vlug mogelijk westers te maken. Inmiddels werd hij als burgemeester verkozen. Hij deed de Tervurense pompoeneliefhebbers een voorstel om Tervuren en Kloster Lehnin dicht bij elkaar te brengen. 'Die uitnodiging legden we voor aan onze burgemeester Bruno Eulaerts (GT-VLD) en een paar maanden later, in 2003, bracht een delegatie uit Tervuren een eerste bezoek aan Kloster Lehnin. De officiële verbroederingsoorkonde werd op 22 mei 2003 door beide burgemeesters ondertekend. Sindsdien zijn we in Kloster Lehnin kind aan huis', zegt Marc Trappeniers.

Nieuwe avonturen

Tientallen andere Tervurenaren zijn dat eveneens geworden, want de verschillende uitwisselings- en verbroederingsoorkonden volgden elkaar in snel tempo op. Tervurenaren over-

De pompoen als bindmiddel om te verbroederen (beeld van Frank Lipka in Duisburg)

DE Kürbis als Bindeglied

Für viele Menschen aus Tervuren fühlen sich seit der offiziellen Partnerschaft zwischen den Gemeinden von 2003 im deutschen Kloster Lehnin wie zuhause. Einwohner aus Tervuren legen gerne die 700 Kilometer zurück, um an Hallenfußball- und Volleyballturnieren, Karnevalsfeiern, Schüleraustauschen, verschiedenen kulturellen Aktivitäten, den Wasserfesten auf dem großen See oder den Kürbisfesten teilzunehmen. Mit Kürbissen hat übrigens auch alles begonnen.

iddel

bruggen met plezier de 700 kilometer naar Kloster Lehning voor zaalvoetbal- of volleybaltoernooien, het carnavalfeest, een uitwisseling tussen scholen, een of andere culturele activiteit, het pompoenenfeest of de waterfeesten op het grote meer. Telkens maken zij van de gelegenheid gebruik om nabijgelegen steden als Brandenburg of Berlijn of andere bezienswaardigheden te bezoeken. De Poolse grens ligt op minder dan drie uren rijden. De Duitsers komen graag naar Tervuren voor het jaarlijks festival Hee Tervuren of voor het pompoenenkampioenschap in Duisburg. Duitse schoolkinderen komen voor sportieve ontmoetingen met hun Tervurense leeftijdsgenoten of voor stevige wandelingen in het Zoniënwoud. Zelfs aan de Gordel voor scholen in het Park van Tervuren hebben al kinderen uit de scholen van Kloster Lehnin meegedaan. In de scholen van Tervuren maken zij kennis met de Vlaamse onderwijsmethoden. In het Afrikamuseum krijgen de jonge Duitse gasten de toelating om in de keldergangen meer te ontdekken dan wat de gewone museumbezoeker te zien krijgt. Ook een bezoek aan de Europese hoofdstad staat stevast op elk verbroederingsprogramma. 'Dat de Duitsers het Nederlands en de Tervurenaren het Duits soms niet zo goed begrijpen, nemen ze er graag bij. Dat is zeker geen barrière', zegt schepen van internationale samenwerking José Schepers (GT-VLD). 'Een huwelijk tussen mensen uit beide gemeenten is er tot nu nog niet van gekomen. Maar heel wat Tervurenaren hebben in Kloster Lehnin nieuwe vrienden gevonden die zij ook buiten de verbroederingsactiviteiten bezoeken of op bezoek krijgen. Beide volkeren staan meer open voor elkaar dan dat bij een gewone reis het geval zou zijn. Zo krijgen zij de gelegenheid om veel intenser met mekaar's cultuur en levenswijze kennis te maken.'

Marc Trappeniers aus der Tervurener Teilgemeinde Duisburg legte als treibende Kraft hinter dem Belgischen Kürbisverein auch den Grundstein für diese Gemeindeparterschaft. 'Beim örtlichen Kürbisfest haben wir Bernd Kreykenbohm getroffen, den Bürgermeister von Kloster Lehnin. Er war an einer Partnerschaft mit unserer Gemeinde interessiert. Dadurch sollte seines Erachtens die Modernisierung seiner Gemeinde beschleunigt werden.'

Waar de tijd stil stond

Hoewel de naam **Angelus** vooral bekend is van de lekkere Franse Saint-Emilion premier cru, zijn ook een schilderij van Millet en een katholiek gebed ernaar vernoemd. Twintig jaar geleden kozen Hilde Maertens en echtgenoot Aziz Idabal de naam voor hun restaurant in Zellik. Een naam die perfect de sfeer weerspiegelt die het pand destijds uitstraalde.

Met de glas-in-loodramen droom je weg naar de art deco-tijd en de stoelen met bloemetjesmotieven herinneren je aan je oma. Laat je echter niet misleiden door het ietwat oubollige interieur. Het is de gastronomie die telt. Hilde Maertens tovert met gemak lekkere klassieke Franse gerechten op tafel, terwijl haar man de gasten verzorgt. Ik besluit om er na een drukke dag op het werk snel een hapje te eten. Om 18.15 uur staan we op het punt binnen te stappen. Nog voor ik de deurklink aanraak, gaat de deur al open. Aziz, netjes in het pak, verwelkomt ons: 'Goedenavond en welkom in restaurant Angelus. Een tafeltje voor twee? We zijn nog maar net open dus kiest u er gerust eentje uit.'

Eenvoud siert

We zijn de eerste gasten naast de kat, die snel naar buiten glipt als ze ons ziet. We nemen plaats bij het raam, waar we zicht hebben op de grote tuin. 'Hier moet het 's zomers lekker vertoeven zijn...', mijmer ik. Terug naar de kaart. Ze is niet al te uitgebreid, maar biedt voor elk wat wils. Je hebt ook de keuze uit verschillende menu's, van drie gangen tot vijf gangen. Als voorgerecht ga ik voor een typisch Spaans stukje vlees, *pata negra* (€ 18). Redelijk duur, maar de sneetjes smelten letterlijk weg in de

mond. Verrukkelijk. Dit gerecht bewijst nog maar eens dat eenvoudig siert, zolang je maar met kwaliteitsvolle producten werkt. Mijn tafelgenoot geniet ondertussen van het *gastonomisch maandmenu* (€ 44, zonder aangepaste wijnen) met vijf gangen. Hij begint met een *terrine van paling in 't groen en mieriksworteldressing*. Niet direct een grote favoriet vanwege de uitgesproken smaak van de saus. Vervolgens krijgt hij een speciale: *hoppescheuten met gepocheerd hoeve ei en mousselinesaus*. Een lekker vers Vlaams gerecht. Een verfrissend bolletje limoensorbet koelt vervolgens onze smaakpapillen wat af.

Onze hoofdgerechten laten iets langer op zich wachten. Mijn *ossenhaas* (€ 25) is uiteindelijk wel perfect a point gebakken, maar het enorme stuk vlees is helaas te groot voor mijn maag. Aan de andere kant van de tafel verdwijnt *het fijnste van parelhoen met gekonfijte sinaasappel* wel heel snel. Het bord is leeg nog voor ik even heb kunnen proeven. Ik zal maar aannemen dat het smaakte? Als afsluiter kunnen we nog proeven van een *chocoladetaartje op Engelse room*. Zolang er chocolade aan te pas komt, ben ik tevreden. Persoonlijk denk ik niet dat dit dessertje een huisbereide creatie is, maar Hilde werkt dan toch wel met een uitstekende patissier samen.

Voor we het goed en wel beseffen, is het al 21.30 uur en tijd om naar huis te gaan. De tijd stond voor ons letterlijk en figuurlijk even stil. Genieten met de ogen dicht...

TEKST Sandra Szondi ■ FOTO Kris Mouchaers

i Angelus
Brusselsesteenweg 433, 1731 Zellik, 02 466 97 26,
www.angelus-zellik.com
Sluitingsdagen: maandag en dinsdag

Kleine verhalen, straffe verhalen

Met dat motto gaat fotograaf David Legrève (32) elke dag opnieuw op pad, op zoek naar pure taferelen uit het dagelijkse leven van gewone mensen. Geen BV's, grootse gebeurtenissen of harde oorlogsbeelden. Liever toont David plaatselijke verhalen over groot en klein verdriet, uitbundige vreugde, onrechtvaardige verschillen en eenvoudige samenhang. Steeds herkenbaar, maar altijd uniek. In **beeldverhaal** gaat David Legrève een jaar lang op zoek naar passie, liefde en warmte in de Vlaamse Rand. Geniet gerust mee. www.davidlegreve.com

Kleine gele wereldkampioenen

Met fonkelende ogen toont Karel Luybaert (64) één van zijn prijswinnaars. De kleine, knalgele kanarie staart stoer de lens in. Hij is duidelijk wat aandacht gewend. Het diertje is dan ook één van de drie Beigemse kampioenen die op het WK voor kanaries in Portugal een gouden medaille wegkaapte. Puur toeval is dit niet. Jarenlang al kweekt en kruist Karel zijn kleine baasjes, om uiteindelijk de 'besten' naar het WK te sturen. Zelf reist de Beigemnaar maar zelden mee naar wedstrijden. Zijn hobby vergt immers heel wat werk op het thuisfront. Vier keer per dag krijgen de kanaries eten van de beste kwaliteit voorgeschoteld en dagelijks krijgen alle kooitjes een grondige schoonmaakbeurt. De uitbundige bende palmt een hele verdieping van Karels woning in. In de tuin kunnen de vogels kiezen uit verschillende voliëres. Karel legt zijn meer dan 80 kanaries elke dag opnieuw in de watten. Als je zijn blik bekijkt, snap je ook waarom. Telkens hij één van zijn vinnige vogeltjes in handen heeft, straalt hij weer als het fiere jongetje dat meer dan 50 jaar geleden zijn eerste kanarie kreeg.

DAVID LEGREVE

'België heeft een topper als schilder Luc Tuymans en die moeten wij in New York leren kennen! Jullie mogen best wat meer fier zijn in plaats van stil in een hoekje weg te kruipen.'

TEKST Johan De Crom • FOTO Filip Claessens

Het licht en de kleuren van Tervuren

De Ierse Helen Tyrrell (41) en de Schotse Julie Campbell (46) verbazen zich over de bescheidenheid der Belgen. Daarom zijn ze blij met de *ArTiesTenToer* waarin lokale kunstenaars in Tervuren hun werk openbaar maken. Tijdens het Hemelvaartweekend tonen professionele en amateurkunstenaars hun werk in huiskamer, hotellobby of clublokaal. Je kunt juwelen, keramiek, glaswerk, kledingkunst en schilderijen gaan bekijken. Ward Lernout en Kloot Per W zijn de bekendere namen. Ook Julie en Helen tonen hun schilderwerk in het Rastelli Hotel. Iedereen mag gratis binnenlopen, een glaasje drinken en een praatje maken.

Geen buitenlander blijven

Julie maakt bloemenschilderingen en matroesjkapoppen. Helen schildert landschappen. 'Het licht en de kleuren in het landschap van Tervuren lijken sterk op Wicklow, waar ik vandaan kom. Brussel met zijn enorme rijkdom aan kunst en cultuur is niet ver. Het is

hier perfect', vindt Helen. Ze werkt sinds drie jaar als zelfstandige in *graphic design*, ze ontwerpt websites voor bedrijven. 'De flexibiliteit van die baan laat me toe meer te schilderen. Ik verkoop mijn werken op exposities en via mijn website.' Voorheen was Helen tien jaar lobbyiste voor studenten- en jeugdrechten. Daarvoor verhuisde ze in 1995 naar Brussel. Ze is getrouwd met haar Ierse man Declan. Dochter Laragh is zeven, zoon Ferdia is vijf.

Helen's Schotse vriendin Julie trok op haar tiende aan de hand van haar ouders naar Brussel, toen haar vader er als zelfstandige startte. Ze ging naar de Britse school, waar ze Frans en Duits leerde maar geen Nederlands, een taal die ze vandaag geraffineerd spreekt met een heerlijk Brussels accent. 'Dat heb ik op de kunstacademie van Sint-Lucas opgepikt en vooral via mijn Vlaamse man Jan, die ik in een pub in Tervuren ontmoette. Het is zonde dat ik zo lang in dat Britse mini-universum heb geleefd. Daarom gaan onze zoon Lucas (16) en onze dochter Kay (9) naar een lokale school. Het is niet goed buitenlander te

MOOIESTE PLEK IN BELGIË

Het Zoniënwoud.

MOOIESTE PLEK IN THUISLAND

Wicklow (Ierland), Highlands (Schotland).

MOOIESTE MOMENT IN BELGIË

Op zaterdagmorgen met de hond in het bos wandelen.

MOOIESTE MOMENT IN THUISLAND

Muziek in de Ierse pubs, een Schot die doedelzak speelt op de ferry.

ZO IS DE BELG

Gereserveerd, een goede vriend.

ZO ZIJN IEREN EN SCHOTTEN

Open, direct, gepassioneerd.

blijven', zegt Julie beslist. Toch zal niemand haar ooit haar 'grote mond, luide taal en Britse humor' afpakken.

Bescheiden

Julie en Helen verwonderen zich het meest over de bescheidenheid van de Belg. 'Jullie Luc Tuymans is een kunstenaar van wereldfaam en ik leerde hem kennen in... New York. Belgen mogen daar best fier op zijn', vindt Helen. 'Belgen zijn heel braaf, ze klagen of protesteren nooit', beaamt Julie. 'Behalve in het verkeer. Eens jullie achter het stuur zitten, moet alle agressie er blijkbaar uit. En jullie maken ook geen rij aan de bus. Dat vind ik onbegrijpelijk. In het algemeen knikken Belgen wel ja, maar ze doen toch lekker hun eigen zin. Dat vind ik wel leuk.'

Beide dames vinden die brave, koppige Belg op zichzelf en gesloten. Ze missen de *loudness* en het feestgedruis van de Britse pubs en Ierse folk. Onze landgenoten zijn 'verstandsmensen' en dat wijt Julie aan het onderwijs. 'Het niveau van wiskunde is hier abnormaal hoog. Als je geen topstudent bent, dan haal je het niet. Terwijl kunst en muziek bijna niet onderwezen worden.' 'Toch niet op school', vult Helen aan. 'Je kunt hier op een betaalbare manier muziekschool volgen, maar spontaan muziek spelen in een café is er niet bij. Zonde!' Tot daar de bolwassing in feestkunde. Vanavond ga ik uit.

FR La lumière et les couleurs de Tervuren

'La Belgique a un peintre de renommée mondiale comme Luc Tuymans et nous devons le découvrir à New York! Pourquoi n'êtes-vous pas plus fiers, au lieu de vous cacher.' L'Irlandaise Helen Tyrrell et l'Écossaise Julie Campbell de Tervuren ne cessent de s'étonner de la modestie des Belges. Les deux dames participent à *ArTiesTenToer* à Tervuren, où des artistes locaux présentent leur œuvre pendant le weekend de l'Ascension. Julie fait des tableaux floraux et des matrousjkas. Helen peint des paysages et est attiré par la lumière et les couleurs de Tervuren. 'Je regrette d'avoir vécu si longtemps dans le mini-univers britannique. C'est pourquoi nous envoyons nos enfants à une école locale', dit Julie. Mais elle est loin de perdre sa 'grande gueule, son langage bruyant et son humour britannique'.